Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 619
Vineri 1 aprilie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R.P.R.

SĂ GRĂBIM MUNCILE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ

Mecanizatorii de la S.M.T. Chitila, regiunea București, se străduiesc să termine cît mai grabnic însămînțările din epoca I-a. In fotografie: tractoristul Ion Lăcraru, executînd semănatul ovăzului pe o tarla a gospodăriei agricole colective din Otopeni

Foto: AGERPRES

SE ÎNTREC FRUNTAȘII OGOARELOR

O zi de primăvară la Călărași. Sala casei raionale de cultură a devenit neîncăpătoare pentru cei peste 700 participanți, lucrători de pe ogoare veniți să asiste la desfășurarea primului concurs pe țară cu probleme de agricultură organizat de Radioteleviziunea Romînă.

Concurenții sînt reprezentanții gospodăriilor agricole de stat „Partizanul" Dragalina și Călărași, ai gospodăriilor agricole colective din comunele Ștefan Vodă, Dragoș Vodă și Călărașii Vechi.

Primii concurenți vin în fața microfonului. Sînt reprezentanții gospodăriei agricole colective din Dragoș Vodă. Răspunsul lor la întrebare este bine documentat iar examinatorul anunță primele „20 de puncte".

Aplauzele ce izbucnesc, risipesc repede atît emoțiile concurenților cît și încordarea din sală.

Răspunsurile foarte bune scot în evidență faptul că muncitorii din gospodăriile de stat și colectiviștii sînt bine pregătiți, că ei cunosc realizările deosebite obținute de regimul nostru democrat-popular, felul cum se aplică în practică metodele avansate de lucru în cadrul unităților agricole socialiste.

In mare parte întrebările fiind axate pe problema porumbului pentru siloz și creșterea animalelor, concurenții au arătat preocuparea ce o acordă colectiviștii, sarcinilor izvorite din plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959. Așa de exemplu, în G.A.C. „7 Noiembrie" din comuna Ștefan Vodă și G.A.C. „Filimon Sîrbu" din Călărașii Vechi, suprafața ce se va însămînța în acest an cu porumb pentru siloz va fi cu 300 la sută mai mare decît anul trecut. De asemenea, numărul de vaci va crește cu peste 100 la sută în acest raion, primul raion cu agricultura colectivizată din regiunea București.

Cine va cîștiga premiul întîi? Acest lucru se stabilește abia după întrebările fulger, de baraj, puse concurenților.

Juriul anunță apoi ordinea clasificării. Pe primul loc se situează cei doi muncitori de la G.A.S. Dragalina, care primesc cîte un aparat de radio, pe locul doi reprezentanții G.A.S. din Călărași care primesc cîte o bicicletă, apoi urmează ceilalți concurenți care primesc ca premii ceasuri de mînă, servicii de masă, cuverturi etc.

După terminarea concursului a urmat un frumos program artistic.

Ing. EMIL LEMNARU

Vești de la corespondenți

Colectivistul BREAZU GHEORGHE ne scrie că gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Leordeni, regiunea Pitești, din care face parte, a reușit să termine însămînțările din prima epocă. Colectiviștii au însămînțat: 10 ha cu ovăz, 5 ha cu floarea-soarelui, 2 ha cu mazăre, 5 ha cu borceag și 3 ha cu cartofi. In aceste zile, colectiviștii fac ultimele pregătiri în vederea însămînțării porumbului pentru boabe și siloz.

Fruntași în muncile de primăvară sînt comuniștii Marin T. Bălan, Florea Șerban, Alexandru Dănoiu, Maria Standa și alții.

★

Membrii celor două brigăzi de cîmp de la gospodăria colectivă „8 Mai" din satul Neudorf, raionul Lipova, au fost printre primii din raion care au declanșat campania de primăvară, ne vestește corespondentul voluntar FRANCISC WILD.

Pregătindu-se din vreme colectiviștii au însămînțat pînă la 23 martie a.c. 5 ha cu mac, 30 ha cu sfeclă de zahăr, 10 ha cu ovăz, 10 ha cu borceag și 70 ha cu trifoi sub plantă protectoare.

O dată cu însămînțările, colectiviștii din Neudorf s-au preocupat și de îngrijirea culturilor. Ei au grăpat 240 de hectare cu culturi de toamnă și au transportat la cîmp 300 tone de gunoi de grajd.

★

Intr-o scrisoare sosită zilele trecute la redacție corespondentul voluntar GHEORGHE GHEORGHIU ne anunță că gospodăria colectivă „Mihail Eminescu" din satul Grinduri, raionul Urziceni, a însămînțat 440 de ha cu sfeclă de zahăr, 20 de ha cu orz și 50 ha cu floarea soarelui.

★

ARTIMON ROȘU ne scrie printre altele că membrii gospodăriei colective Războieni, raionul Aiud, au terminat la data de 26 martie însămînțările din prima epocă.

Pînă în prezent ei au însămînțat 17 ha cu grîu de primăvară, 17 ha cu floarea-soarelui, 10 ha ovăz, 2 ha cu orz, 2 ha mac, 45 ha cu sfeclă de zahăr, au grăpat 92 de ha din care 35 cu trifoi etc. In grădina de legume au pus 1 ha cu ceapă și usturoi, iar în răsadnițe au repicat roșiile și ardeiul. Au îngrășat suplimentar 80 ha însămînțate cu grîu de toamnă.

In livadă au săpat în jurul pomilor și îngrășat cu bălegar, au completat golurile, au făcut 2 stropiri și văruitul tulpinilor.

Aceste realizări frumoase se datoresc ajutorului dat din partea mecanizatorilor de la S.M.T. Aiud care în permanență sprijină această gospodărie.

Printre colectiviștii care s-au evidențiat în campania de primăvară se numără Demetre M., G. Ioan, Roman H., Popa Ioan, Vaida L., Kovic Edi și alții. Dintre mecanizatorii S.M.T.-ului Aiud s-au evidențiat tractoriștii Ogăcean Alexandru, Pătruț Sabin.

Timpul nu așteaptă!

La sfîrșitul săptămînii trecute pe ogoarele multor gospodării agricole colective din raionul Băilești puteau fi văzute zeci de tractoare și atelaje arînd și însămînțînd de zor. Folosind timpul bun de lucru din ultima vreme, gospodării colective ca cea din Siliștea, Cioroiași și Băilești au obținut succese însemnate la pregătirea terenului și însămînțarea culturilor din epoca I-a.

Suprafețele de teren arate, discuite și însămînțate pînă la data de 26 martie, de către unele gospodării agricole colective sînt însă mici față de planul mare de lucrări agricole care trebuie executat în această primăvară. Dacă ar fi să socotim în procente realizarea planului de lucrări agricole din epoca I-a, ar reieși că pînă la data arătată au fost făcute abia 19 procente.

Nesatisfăcător se desfășoară în acest raion și acțiunea de fertilizare a solului.

In planul de lucrări al secției agricole raionale este trecut pentru această primăvară și grăparea culturilor de toamnă. Aceasta în plan. Realitatea însă ne arată că din cele aproape 25.000 de ha cultivate cu grîu, nici măcar un ha nu a fost grăpat.

Unii lucrători ai secției agricole a raionului Băilești spun că rămînerea în urmă la lucrările agricole de primăvară se datorește febrei aftoase, care a făcut ca animalele bune de muncă să fie ținute în carantină. Specialistul veterinar al raionului ne arată însă, că aceasta n-a împiedicat cu nimic executarea lucrărilor agricole deoarece, la data de 8 martie, în majoritatea comunelor s-a ridicat carantina. Iată astfel, că motivarea cu febra aftoasă a căzut. Neîntemeiată nu-i nici motivarea că timpul a fost nefavorabil. In ultimele două săptămîni au fost multe zile favorabile muncilor agricole. Acestea însă nu au fost folosite din plin. Astfel, dacă numai în cursul săptămînii trecute toate atelajele lucrau în cîmp, s-ar fi putut ara și însămînța peste 7.000 de ha ținînd cont că viteza zilnică a atelajelor este de 1.200 de ha. De precizat că nu am socotit în aceste cifre și cît se putea executa cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului.

Timpul nu așteaptă. De aceea, organele agricole din raionul Băilești au datoria ca în aceste zile să-și îndrepte toată atenția spre impulsionarea executării muncilor agricole, în special în comune ca Afumați, Galicea Mare și altele, unde pînă la 26 martie nu se arase și însămînțase nici măcar o palmă de pămînt.

GH. B.

PE OGOARE, IN PODGORII ȘI LIVEZI

In raioanele Focșani și Zeletin

Cînd am intrat zilele trecute în raionul Focșani, soarele învăluia cu trîmbe de aur întinderile ogoarelor, viilor și livezilor. In comuna Mărtinești, mecanizatorii de la S.M.T. însămînțau de zor culturi din epoca I-a, pe ogoarele celor 3 gospodării colective. Primele însămînțări au fost începute aci, la gospodăria agricolă colectivă „Tractorul Roșu", care a condiționat din vreme semințele și a pregătit temeinic terenul. Pînă acum cîteva zile, în întreaga comună fuseseră însămînțate peste 300 de ha din cele 1.384 ha planificate.

Și mecanizatorii de la S.M.T. Florești, grăbeau arăturile și însămînțările.

Nu toate brigăzile lucrau însă — de altfel ca și la S.M.T. Mărtinești — cu întreaga capacitate de lucru a tractoarelor.

In vreme ce brigăzile a 3-a, a 4-a și a 2-a conduse de tov Damian Vasile, Olteanu C-tin și Frasin Marin au și realizat între 27-32 la sută din planul campaniei de primăvară, brigada condusă de tov. Căldăraru Nic., n-a realizat decît 8 la sută din plan, iar brigăzile a 10-a și a 11-a aproape nimic.

Așa se explică faptul că pe întregul raion abia au fost arate pînă acum circa 3.000 de hectare din cele 23.306 ha planificate și s-au însămînțat suprafețe neînsemnate față de planul de 34.008 ha prevăzute pentru primăvara acestui an.

O slabă preocupare a organelor de stat se vădește în raion și în ce privește fertilizarea solului. Pînă acum s-au transportat și încorporat sub brazdă abia 26 000 tone de gunoi de grajd din cele 60.000 tone planificate.

★

O activitate mult mai vie se desfășoară însă în podgoriile și livezile raionului Focșani.

La gospodăria agricolă de stat Cotești a fost dezgropată întreaga suprafață de 1.160 hectare cu vii. Este pe terminate și tăiatul viei. Totodată, se execută ridicatul viei, care s-a și realizat pe circa 200 ha. Paralel cu aceste lucrări, viticultorii din această gospodărie au început și arăturile printre rînduri, încorporînd în sol, pe 182 de ha, 45 de tone de îngrășăminte chimice, iar pe alte 75 ha — 1.288 tone de gunoi de grajd. Acțiunea de fertilizare a solului în vii continuă. Pînă acum, s-au evidențiat în mod deosebit la lucrările în vii muncitorii din brigăzile conduse de tov. Tigănuș Vasile, Soineanu Ion, Dincă Ilie și Nedelcu Dumitru.

Și la gospodăria de stat Odobești și în multe gospodării colective din raion lucrările în vii se intensifică pe zi ce trece.

In unele comune însă ca Golești, Vîrteșcoi și Cîmpineanca, unde sînt suprafețe mari cu vii, dar unde în mod nejustificat nu s-a executat nici măcar dezgropatul vițelor în întregime este necesar ca lucrările să fie grăbite. Ce așteaptă tehnicienii Dima Mioara de la Golești sau tov. Chiper Ștefan de la Vîrteșcoi? De ce nu le explică viticultorilor marea însemnătate a terminării lucrărilor respective, mobilizîndu-i să folosească din plin fiecare zi bună de lucru?

In livezile din raionul Focșani la lucrările de curățat și stropit pomii pînă în prezent s-au obținut bune rezultate. Nu același lucru se poate spune însă despre lucrările de tăieri făcute la pomi: din cei 40.000 de pomi planificați, pînă zilele trecute, abia se executaseră tăieri la 11.200.

SINT POSIBILITĂȚI MARI

Și în multe comune și unități agricole din raionul Zeletin există preocupare pentru grăbirea lucrărilor de primăvară. Nu peste tot, însă se folosesc din plin toate posibilitățile pentru ca arăturile și însămînțările să fie mult grăbite. In vreme ce în comune ca Boghiești, Căbești, Corbița și altele, organele agricole se preocupă să fie terminate cît mai grabnic pregătirea terenurilor și însămînțatul culturilor din epoca I-a, în altele — socotindu-se cu totul greșit că „mai este destulă vreme" — lucrările de arături, transportul gunoiului de grajd la cîmp și însămînțările înaintează extrem de încet.

Altfel cum se poate explica faptul că în comuna Benești, de pildă pînă zilele trecute abia fuseseră arate 20 de ha, iar în comune cum este Lehancea aproape mai nimic?

Nu e de mirare că pe întregul raion, procentele realizate pînă acum la arături, transportul îngrășămintelor naturale și la însămînțări sînt foarte mici în comparație cu posibilitățile existente.

In acțiunea de plantare a pomilor multe unități din raionul Zeletin au obținut pînă acum unele rezultate bune. Astfel folosind materialul săditor de la G.A.S. Girov, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Corbița a și plantat 8 ha cu pomi din cele 10 planificate, gospodăria colectivă din comuna Boghiești 6 ha; întovărășirea „1907" din comuna Glăvinești a pregătit terenul și a plantat aproape în întregime 15 ha cu pomi etc.

Rezultatele de pînă acum trebuie să constituie un și mai puternic imbold pentru colectiviști și întovărășiți de a intensifica lucrările de plantări, astfel încît această acțiune să fie terminată cît mai grabnic.

AL. RAICU
V. CAZACU

CANTITĂȚI SPORITE DE PORUMB PENTRU SILOZ

Convorbire cu tov. ing. Petre Damașcanu, șeful Serviciului agriculturii din Secția agricolă a Sfatului popular regional Ploești

Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 a pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina importantă de a lua măsuri care să asigure extinderea suprafețelor cultivate cu porumb pentru siloz, ridicarea randamentului la hectar la această cultură și folosirea rațională în hrana animalelor a porumbului însilozat în vederea creșterii simțitoare a producției de lapte și carne și a reducerii prețului de cost.

Pentru a informa cititorii ziarului „Agricultura Nouă" despre măsurile luate în acest scop în regiunea Ploești, ne-am adresat tovarășului ing. Petre Damașcanu, șeful Serviciului agriculturii din Secția agricolă a Sfatului popular regional, rugîndu-l să ne răspundă la unele întrebări:

INTREBARE: Este știut că printre rezervele importante de sporire a producției animale se numără și folosirea în mod intensiv, în hrana animalelor, a porumbului însilozat. Am dori să aflăm ce cantități de porumb au fost însilozate în anii trecuți în regiunea dv.?

RASPUNS: Porumbul pentru siloz a fost cultivat în regiunea noastră pentru prima oară pe o suprafață mai mare în anul 1957. De atunci, datorită bunelor rezultate obținute în sporirea producției animale de gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective care au folosit în hrana animalelor porumbul însilozat, suprafața ocupată de porumbul pentru siloz a crescut an de an. Astfel, în anul 1958, față de anul 1957, s-a cultivat o suprafață mai mare cu peste 25%, iar în anul 1959 mai mare cu 154,9%. Paralel cu extinderea suprafețelor a crescut și producția medie la hectar. In anul 1958 producția medie la ha de porumb pentru siloz realizată în regiune a fost cu 100% mai ridicată decît în anul 1957, iar în 1959 cu peste 133%.

Trebuie însă arătat că deși producția medie la hectar de porumb siloz a crescut în ultimii doi ani, ea nu este încă pe măsura posibilităților existente în regiunea noastră. Acest lucru se explică prin faptul că în anii trecuți nu s-a acordat atenția cuvenită acestei culturi. Porumbului pentru siloz i s-au rezervat de cele mai multe ori terenuri cu fertilitate scăzută, nearate adînc în toamnă și neîngrășate; la semănat s-a folosit o cantitate prea mare de semințe la ha fapt ce a dus la o densitate necorespunzătoare a plantelor, lucrările de întreținere, în general, nu s-au aplicat la timp, iar recoltatul nu s-a făcut totdeauna în faza de lapte-ceară.

Unitățile agricole care au aplicat culturii porumbului pentru siloz agrotehnica corespunzătoare, au obținut producții mari de masă verde și știuleți la hectar și au reușit să asigure cantități însemnate de nutreț însilozat pe cap de animal. Gospodăriile agricole de stat, de exemplu, au asigurat pe cap de vacă furajată 5 tone de porumb însilozat în anul 1957, 5,5 tone în 1958 și 7 tone în 1959.

Tot aci țin să menționez că gospodăriile agricole care au folosit în mod rațional în hrana animalelor porumbul însilozat au sporit considerabil producția de lapte. Astfel, de pildă, prin folosirea porumbului însilozat, gospodăriile agricole colective Focșeneni, din raionul Buzău și Bătrîni, din raionul Teleajen, au sporit producția de lapte pe cap de vacă furajată de la 1.250 litri la 2.150 litri și respectiv de la 1.300 litri, la 2.218 litri.

INTREBARE: Ce măsuri au fost luate în regiunea dv. în vederea înlăturării lipsurilor existente în anii trecuți în cultivarea porumbului pentru siloz și în scopul asigurării de cantități sporite de nutreț însilozat pe cap de animal în acest an?

RASPUNS: In primul rînd s-au popularizat pe scară largă măsurile Plenarei din 3-5 decembrie 1959 cu privire la cultura porumbului pentru siloz și importanța economică a folosirii în hrana animalelor a porumbului însilozat. S-au popularizat de asemenea rezultatele bune obținute în creșterea producției animale de către unitățile fruntașe din regiune, prin folosirea în hrana animalelor a porumbului însilozat și metodele folosite de fruntașii în cultivarea și conservarea porumbului pentru siloz. Totodată s-a arătat că porumbului pentru siloz trebuie să i se aplice aceeași agrotehnică ca și porumbului cultivat pentru boabe. Adică s-a subliniat că, pregătirea terenului, modul de semănat, alegerea și tratarea semințelor de porumb și lucrările de întreținere trebuie făcute la fel ca și la cultura de porumb pentru boabe, doar recoltarea trebuie să se execute, în cazul culturii pentru siloz, atunci cînd știuleții au ajuns în faza de lapte-ceară, recoltîndu-se întreaga masă verde.

In acest scop, au fost folosite diverse mijloace ca: publicarea de articole în presa locală, tipărirea și difuzarea în unitățile agricole și la comune a unei broșuri și unei conferințe privind cultivarea și folosirea în hrana animalelor a porumbului siloz, instructaje și consfătuiri cu crescătorii de animale, prezentarea de către caravanele cinematografice pe ecranele cinematografelor sătești a patru filme de scurt metraj privind cultura porumbului de siloz și însilozarea, lecții speciale în cadrul cursurilor agrozootehnice etc.

INTREBARE: Desigur, aceste măsuri au început să dea roade pozitive. Ce ne puteți spune in această privință?

RASPUNS: Cum era de altfel de așteptat, în urma acestor măsuri, crescătorii de animale din regiunea noastră s-au angajat să mărească în acest an suprafața cultivată cu porumb pentru siloz și să realizeze o producție sporită de masă verde și știuleți în lapte-ceară la hectar față de anul trecut. In felul acesta în anul 1960 se va asigura în medie, 10 tone de nutreț însilozat pe cap de vacă furajată în gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective și cel puțin 8 tone în celelalte unități agricole. Trebuie arătat că, în vederea asigurării de cantități cît mai mari de nutreț însilozat, în afara porumbului pentru siloz vor fi cultivate și alte plante de siloz. De exemplu, culturile în miriște destinate însilozării vor ocupa în acest an 3.000 ha.

In vederea realizării cantităților de nutreț însilozat planificate pentru acest an, majoritatea unităților din regiune au rezervat terenuri fertile, arate adînc din toamnă și îngrășate, iar sămînța necesară semănatului a fost în întregime asigurată. In vederea obținerii de producții sporite la ha, eșalonării perioadei de recoltare, pentru ca recoltatul și însilozatul să poată fi făcute în bune condiții, se vor folosi cantități însemnate de porumb dublu hibrid generația I, — Warwick, Wisconsin și U-32 — precum și porumb hibrid simplu.

In același scop s-au luat măsuri pentru mai buna înzestrare a unităților agricole cu mașinile necesare la însilozat.

NOI OGOARE UNITE

După vizita la gospodăriile colective

Recoltele mari obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Adjud, regiunea Bacău, nu au rămas simple înregistrări. Agitatorii din acest raion, în frunte cu membrii de partid, au popularizat pe larg în rîndurile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, succesele înregistrate de unitățile socialiste, precum și veniturile însemnate obținute de către colectiviști.

Nu odată, gospodăria colectivă „1 Mai" din acest raion, ori cea din comuna Găiceana al cărei președinte este tov. Gheorghe Codreanu, au fost vizitate de către țăranii muncitori din satele și comunele vecine, fie cu ocazia împărțirii produselor sau chiar în toiul muncilor agricole.

La aceste gospodării colective ca de altfel și la celelalte din raion, vizitatorii au înțeles că munca în comun și cu mijloace mecanizate este mai spornică, că pămîntul rodește mai bine. De acest lucru ei s-au convins cînd au constatat că membrii gospodăriei colective „1 Mai" au obținut anul trecut cîte 2.300 kg. de grîu la ha, peste 3.000 kg. porumb boabe la ha, 21.000 kg. sfeclă de zahăr la ha, 1.500 kg. de floarea-soarelui la ha și altele.

Cu ocazia ținerii dării de seamă a gospodăriei colective din Găiceana, mulți țărani muncitori din satele vecine au aflat cum că, pentru fiecare zi-muncă colectiviștii de aici au primit cîte 3,400 kg. grîu, 7,500 kg. porumb, însemnate cantități de fasole, brînză, lînă, floarea-soarelui, precum și cîte 7,20 lei, valoarea zilei-muncă ridicîndu-se anul trecut la suma de 42,80 lei. De pildă, colectivistul Nistor I. Vasile, pentru cele 428 zile-muncă, a primit cereale, produse agricole și bani în valoare de 17.462 lei și, ca el, în raport cu zilele-muncă efectuate, au primit toți colectiviștii harnici.

Dar nu numai veniturile realizate de colectiviști au atras atenția vizitatorilor, ci și averea obștească înjghebată de ei. De aceea, vizitatorii au rămas impresionați aflînd că gospodăria colectivă din Găiceana va avea la sfîrșitul acestui an 38 de vaci cu lapte, 328 oi, 17 scroafe de prăsilă, 400 găini matcă și 42 stupi.

După aceste vizite, convingîndu-se de superioritatea gospodăriilor colective, mulți țărani muncitori au pornit pe calea muncii în comun. De pildă, de la 1 ianuarie și pînă la 20 martie, în raionul Adjud s-au înscris în gospodăriile colective un număr de 414 familii cu aproape 900 de hectare iar în întovărășirile agricole 1.024 familii cu o suprafață de 1.126 hectare. In gospodăria colectivă din Găiceana s-au înscris 44 familii cu 110 ha, iar în gospodăria colectivă „1 Mai" din acest raion, 127 familii cu 185 ha. De asemenea, în întovărășirile din comuna Păunești au intrat 185 de familii cu 135 ha, în cea din comuna Orbeni — 80 familii cu 125 ha., iar în prima jumătate a lunii martie un număr de 85 de familii din satul Pralea au adunat la un loc suprafața de 134 ha. teren agricol, înființînd o întovărășire agricolă. In prezent, întreg satul Pralea este cooperativizat.

ION GHEORGHIU

Zile de primăvară la gospodăria colectivă Gostavățu

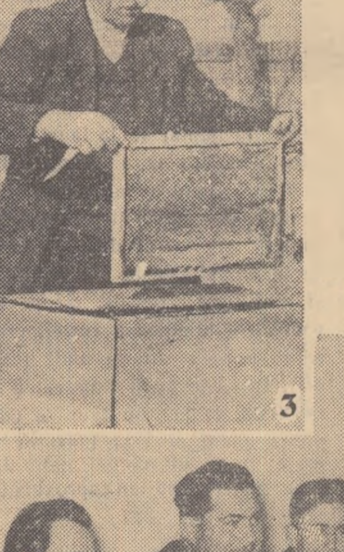
Am poposit acum cîteva zile la G.A.C. Gostavățu, regiunea Craiova. Pe cîmp, l-am regăsit la lucru — alături de ceilalți tractoriști —

și pe tractoristul Barbu Oprea de la S.M.T. Caracal, executînd cultivația ogoarelor făcute de cu toamnă (foto nr. 1).

Tov. Iova D-tru, președintele gospodăriei colective și șeful de echipă Mihalache Ion, cercetînd stadiul de vegetație al răsadurilor (foto nr. 2).

Și în sectorul apicol se desfășoară o muncă rodnică. Pe tov. Melcioiu Gh. l-am surprins, cu aparatul fotografic, cercetînd ramele stupilor (foto nr. 3).

Pe înserate, la sediul gospodăriei colective se adunaseră oameni mulți. Despre ce era vorba? Cîțiva țărani întovărășiți aduseseră cereri de înscriere în gospodăria colectivă (foto nr. 4).

Foto: C. DUMITRU

ÎN SPRIJINUL CURSANŢILOR DE LA ÎNVĂŢĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC DE MASĂ

CREŞTEREA BOVINELOR

Cum se pot obţine producţii de 4.000—4.400 de litri de lapte pe cap de vacă

(Urmare din numărul trecut)

Pregătirea vacilor pline

Experienţa Institutului de cercetări zootehnice şi a gospodăriilor agricole socialiste fruntaşe a arătat că pe lîngă hrană, întreţinere şi muls, producţia de lapte este influenţată într-o foarte mare măsură de modul în care sînt pregătite vacile în vederea fătării. O bună pregătire a vacilor pline influenţează în bine nu numai producţia de lapte ci şi sănătatea vacilor şi prin aceasta asigură obţinerea de viţei bine dezvoltaţi şi viguroşi.

Cum se face această pregătire? In primul rînd vacile pline trebuie să fie înţărcate cu circa 2—2½ luni înainte de fătare. Anume, vacile cu producţii mijlocii se înţarcă cu circa 50—60 zile înainte de fătare, iar cele cu producţii mari cu circa 70—85 zile înainte de fătare, ţinînd seama de cantitatea de lapte, starea de întreţinere şi vîrsta vacii. Cu cît o vacă este mai tînără, cu cît a dat mai mult lapte în lactaţia anterioară şi cu cît este mai slăbită, cu atît trebuie înţărcată mai devreme, adică i se dă un repaus mai mare (2½—3 luni). La fel, se dă un repaus mai mare (2½—3 luni) vacilor care sînt după prima fătare şi le pregătim pentru fătarea a doua. Acestea fiind tinere şi încă în creştere, se resimt mai mult decît vacile adulte de pe urma primei lactaţii. De aici necesitatea de a le asigura un repaus mai mare înainte de fătarea următoare. In momentul cînd trebuie înţărcate, unele vaci dau 10—12 litri de lapte pe zi; pentru a le putea înţărca într-un timp scurt şi fără a strica ugerul, se scot din raţie pe timp de cîteva zile nutreţurile concentrate şi suculente (păşune, siloz, sfeclă) dîndu-le ca hrană numai fîn şi paie. Totodată se răresc treptat mulsorile. In felul acesta în timp de maximum 10—12 zile orice vacă poate fi înţărcată.

In această perioadă de odihnă şi de refacere după înţărcare, vacile pline sînt foarte bine hrănite. Unităţile fruntaşe, ca G.A.S. Popeşti-Leordeni, staţiunea experimentală zootehnică I.C.Z. Palas şi altele, hrănesc vacile în perioada de pregătire la fel de bine şi uneori chiar mai bine decît în perioada cînd sînt în plină producţie; deci le hrănesc ca şi cum ar da 15—20 litri de lapte pe zi. Prin aceasta se dă vacilor posibilitatea de a se reface şi a aduna în corp însemnate rezerve de substanţe hrănitoare, ceea ce asigură obţinerea după fătare a unor producţii de lapte mult sporite.

In perioada de pregătire gospodăriile fruntaşe asigură vacilor o hrană foarte bună, alcătuită vara din păşune de calitate şi nutreţ verde, proaspăt cosit şi dat la grajd (borceag, lucerna, etc.). După nevoie, acestea se completează cu nutreţuri concentrate, alcătuite din amestec de tărîţe, şroturi şi uruială de mazăre, ovăz, orz şi porumb. Concentratele se dau în cantitate de 1—4 kg pe zi, ţinînd seama atît de starea de întreţinere, cît şi de producţia de lapte pe care a dat-o şi de aceea pe care ne aşteptăm să o obţinem după fătare. Ca regulă generală, cu cît o vacă este mai bună de lapte, cu atît i se asigură o mai bună pregătire.

Iarna, hrana de bază a vacilor în pregătire o constituie fînul de cea mai bună calitate, în cantitate de circa 10 kg pe zi, completat cu cantităţi moderate de siloz bun şi sfeclă (10—15 kg) şi cu un amestec alcătuit din cît mai multe feluri de nutreţuri concentrate, care trebuie date în cantitate de 2—5 kg pe zi, după nevoie, aşa cum s-a arătat mai înainte. Pentru a asigura o hrană bogată în vitamine, în perioada de pregătire crescătorii fruntaşi dau vacilor cu producţii ridicate o cantitate de 2—4 kg de morcovi roşii pe zi.

Pe lîngă cele arătate, o condiţie indispensabilă pentru pregătirea vacilor pline este asigurarea mişcării zilnice a acestora, timp de 1½—2½ ore. Vacile care nu fac această mişcare de regulă fată greu şi fac viţei lipsiţi de vigoare.

Experienţa înaintată a arătat că vacile pline bine pregătite înainte de fătare, dau o producţie de lapte după fătare, cu 15—20 la sută mai mare decît vacile care se mulg pînă în preajma fătării şi sînt nepregătite.

Deosebit de cele arătate mai sus, în cazul mulgerii vacilor pînă în apropierea fătării, viţeii se nasc mici şi plăpînzi, iar vacile se debilitează şi contractează uşor diferite boli şi în special tuberculoza.

Greşeală mare fac acei crescători care mulg vacile, mai ales pe cele bune de lapte pînă în preajma fătării. Ei pierd înzecit, nu numai prin faptul că obţin o producţie mai mică de lapte ci şi prin aceea că vacile se debilitează şi se pot îmbolnăvi uşor iar viţeii care se nasc din asemenea vaci sînt plăpînzi, cresc anevoie şi nu ajung animale adulte sănătoase şi productive.

In ceea ce priveşte hrănirea vacilor fătate, experienţa gospodăriilor fruntaşe arată că cele mai bune rezultate se obţin în cazul cînd în primele zile după fătare acestea sînt hrănite moderat. Forţarea vacilor de curînd fătate cu hrană multă şi în special cu concentrate, duce de cele mai multe ori la îmbolnăvirea acestora şi la scăderea producţiei. De aceea, în gospodăriile fruntaşe, în primele 4—6 zile după fătare vacile care au fost bine pregătite, primesc numai fîn de calitate foarte bună. De aici înainte se introduc treptat în hrana vacilor nutreţurile suculente (siloz, sfeclă) şi nutreţuri concentrate, în aşa fel încît abia a doua-treia săptămînă de la fătare se ajungă la o hrănire completă.

Gonirea vacilor

O condiţie importantă pentru realizarea de producţii ridicate şi rentabile este aceea ca vacile să fete în fiecare an, sau, cum spun fruntaşii noştri crescători de vaci de lapte: anul şi viţelul. Pentru aceste motive, pe lîngă hrănirea bună şi aplicarea mulsului sistematic, în fermele fruntaşe se dă o importanţă deosebită gonirii la timp a tuturor vacilor, ţinta fiind obţinerea în fiecare an a cel puţin 95—98 viţei de la 100 de vaci. Prin aceasta se înlătură cazurile de sterilitate la vaci şi perioadele neproductive din viaţa acestora, asigurîndu-se producţii ridicate, constante şi ieftine.

Pe de altă parte, în felul acesta se obţine un număr mai mare de viţei, ceea ce dă posibilitatea sporirii mai rapide a efectivelor şi măririi veniturilor şi rentabilităţii crescătoriei.

Planificarea gonirii vacilor şi tehnica de gonire

Gospodăriile agricole socialiste fruntaşe consideră ca deosebit de importantă alegerea timpului cel mai potrivit pentru gonirea vacilor fătate. Practica acestora arată că gonirea vacilor nu trebuie să se facă la întîmplare, sau la toate vacile la fel, ci după un plan bine stabilit.

Planul de gonire se stabileşte dinainte pentru fiecare vacă în parte, ţinîndu-se seama de producţie şi de vîrstă.

Experienţa a arătat că în cazul vacilor adulte (de la a 3—a fătare în sus) dacă acestea au producţii mici şi cu perioada de lactaţie scurtă (7—8 luni), cel mai bine este ca acestea să fie date la taur la prima serie de călduri care apar după fătare, adică cam la 3—4 săptămîni de la fătare. In felul acesta, fătările vacilor respective au loc la intervale de circa 10—10½ luni, ceea ce duce la reducerea perioadelor neproductive şi la realizarea a 6 fătări în 5 ani, mărind astfel rentabilitatea. Prin vaci cu producţii mici fermele fruntaşe înţeleg vacile din rasele Băltată romînească, Brună şi Roşie de lapte cu producţia de lapte sub 2.400—2.500 litri pe an, vacile de rasă Pinzgau cu producţia sub 2.000 litri şi vacile Sură de stepă care dau într-un an sub 1.500 litri de lapte.

Vacile cu producţii mijlocii (2.500—3.000 litri de lapte, la rasele Băltată romînească, Brună şi Roşie de lapte; 2.000—3.000 litri la rasa Pinzgau şi 1.500—2.000 litri la rasa Sură de stepă) sînt gonite la a doua serie de călduri, adică la circa 6—8 săptămîni de la fătare. In acest caz fătările au loc la intervale de aproximativ 11—11½ luni, cu aceleaşi avantaje arătate mai sus.

Vacile cu producţii mari, deci cele cu peste 3.500 litri de lapte, la rasele Băltată romînească, Brună şi Roşie de lapte, peste 3.000 litri, la rasa Pinzgau şi peste 2.200—2.400 litri, la rasa Sură de stepă, sînt gonite la aproximativ 2½ luni după fătare, adică cam la al 3-lea—4-lea ciclu de călduri normale.

In cazul vacilor recordiste, cu producţii deosebit de ridicate (care dau peste 5.500—6.000 litri de lapte pe an), experienţa a arătat că cel mai bine este ca gonirea să aibă loc la circa 3—3½ luni după fătare, adică cam la al 4—5-lea ciclu normal de călduri. In acest caz, fătările au loc la intervale de 12½—13 luni, ceea ce corespunde cel mai bine caracterului productiv al acestor vaci.

Excepţie de la aceste reguli se face pentru vacile care sînt după prima fătare. Acestea trebuie gonite ceva mai tîrziu şi anume cam la al 2—3-lea ciclu de călduri (la circa 2 luni după fătare) în cazul unor producţii mijlocii şi cam la al 3—4-lea ciclu de călduri — deci aproximativ la 2½—3 luni de la fătare — dacă au dat producţii mari. Experienţa a arătat că nu este bine ca vacile din această categorie să fie gonite la prima serie de călduri după fătare (la 3—4 săptămîni de la fătare). Vacile care au lactaţie scurtă (7—8 luni) şi cele care în mod obişnuit înţarcă singure cu 2—2½ luni înainte de fătarea următoare, sînt gonite la prima serie de călduri, indiferent de producţia pe care o dau. La fel, se gonesc începînd de la prima serie de călduri, vacile care de regulă prind greu, necesitînd pentru aceasta mai multe goniri.

Pentru ca vacile să prindă sigur viţel, la termenul planificat pentru gonire, fermele fruntaşe practică aşa numita gonire repetată, adică gonirea vacilor cu acelaşi taur, de 2 ori, la interval de 8—10 ore. In cazul vacilor la care căldurile apar dimineaţa, gonirea se face spre orele 9—11 şi apoi seara spre orele 19—20, sau dacă căldurile apar pe la amiază, gonirea se face spre seară şi a doua zi de dimineaţă. Vacile care prind foarte greu sînt gonite de trei ori cu acelaşi taur, la intervale de cîte 6—10 ore. Pentru gonire, fermele fruntaşe folosesc numai tauri de mare valoare, proveniţi din vaci cu producţii ridicate şi întreţinuţi în condiţii foarte bune.

Avantajele folosirii însămînţărilor artificiale la vaci

Calităţile productive ale viţeilor depind în mare măsură de valoarea taurului. De aceea, în ultimul timp fermele fruntaşe practică însămînţarea artificială a vacilor, folosind spermă recoltată numai de la tauri de valoare excepţională, care provin din vaci mame şi bunice recordiste, ce dau peste 6.000—7.000 litri de lapte pe an. In felul acesta, pe de o parte cireada se îmbunătăţeşte în mai mare măsură şi mult mai repede, iar pe de altă parte, cheltuielile cu întreţinerea taurilor se reduc foarte mult (de 8—12 ori). Intr-adevăr, în timp ce cu sperma recoltată de la un taur se pot însămînţa anual pînă la 1.000 de vaci şi peste, în cazul montei naturale, un taur goneşte pe an aproximativ 100 vaci.

Planificarea gonirii junincilor

Experienţa a arătat că gonirea junincilor la o vîrstă prea tînără, duce la fătări de neleapcă, cu o mulţime de urmări păgubitoare. Ele au fătări grele, rămîn slab dezvoltate, au o viaţă mai scurtă şi dau o producţie de lapte mai mică. De aceea, se separă viţelele de tăuraşi, începînd încă de la vîrsta de 6 luni, iar darea la montă a junincilor se face în mod planificat, atunci cînd ating 75—80 la sută din dezvoltarea vacilor adulte. Procedînd astfel se asigură obţinerea unor vaci bine dezvoltate, sănătoase şi cu producţii ridicate. Pe de altă parte, experienţa a arătat că gonirea junincilor la o vîrstă prea tîrzie, nu este economică şi duce la un procent ridicat de cazuri de sterilitate.

Pe rase, gospodăriile fruntaşe planifică monta junincilor aproximativ la următoarele termene:

Tabelul 4

RASA	GREUTATEA CORPORALĂ ÎN KG	VÎRSTA ÎN LUNI
BĂLTATĂ ROMÎNEASCĂ	425-450	18-19
BRUNĂ	400-425	18-20
PINZGAU	380-400	20-22
ROŞIE DE LAPTE	360-380	20-22
SURĂ DE STEPĂ	350-375	22-24

La stabilirea termenului pentru monta junincilor se ia în consideraţie în primul rînd dezvoltarea corporală şi numai în al doilea rînd vîrsta acestora. Astfel, în cazul cînd o junincă este slab dezvoltată (cu greutate corporală mică), chiar dacă a atins vîrsta de montă, gonirea ei se amînă cu 2—3 luni. Invers, dacă o junincă a depăşit dezvoltarea corporală stabilită, se poate da la montă chiar dacă este ceva mai tînără. Indiferent însă de dezvoltarea corporală, în fermele fruntaşe juncile nu se dau la montă înainte de vîrsta de 17 luni dar nici mai tîrziu de 24—26 luni.

Pentru gonirea vacilor şi junincilor, fermele fruntaşe folosesc numai tauri neînrudiţi cu acestea, sau cu care sînt într-un grad de înrudire foarte îndepărtată. Pentru a putea evita împreunările înrudite, aceste ferme ţin o evidenţă exactă a originei fiecărui animal şi organizează monta planificată pe bază de tabele de montă, care se întocmesc dinainte şi în care se specifică pentru fiecare vacă în parte cu ce taur va fi gonită.

Repartizarea fătărilor în cursul anului

Pentru obţinerea de producţii ridicate şi pentru realizarea unor venituri însemnate din creşterea vacilor de lapte, o importanţă mare are şi modul în care sînt repartizate fătările de-a lungul anului. Din acest punct de vedere în gospodăriile fruntaşe s-a constatat că cel mai indicat este ca fătările să fie repartizate în mod relativ uniform în decursul anului.

Pentru a obţine o productivitate şi rentabilitate sporită, aceste gospodării programează fătări masive în perioada de iarnă şi reduc în măsură însemnată fătările de vară. In procente şi pe trimestre, în fermele noastre fruntaşe fătările sînt grupate cam astfel:

Trimestrul I (ianuarie—martie) 30—35 la sută

Trimestrul II (aprilie—iunie) 20—25 la sută

Trimestrul III (iulie—septembrie) 15—20 la sută

Trimestrul IV (octombrie—decembrie) 25—30 la sută

Deci aproximativ 55—60 la sută din fătări au loc în perioada de iarnă (noiembrie—martie) şi 40—45 la sută în restul anului, cele mai puţin numeroase fiind fătările din iulie—septembrie.

Importanţa economică a organizării fătărilor de iarnă

Vacile care fată iarna beneficiază în mod avantajos de nutreţul verde din primăvară, cînd în mod normal producţia lor ar trebui să fie în scădere. Datorită însă efectivului favorabil al păşunatului şi al nutreţului verde din conveier, producţia acestora nu scade în primăvară, menţinîndu-se la un nivel ridicat încă 2—4 luni.

Pe de altă parte, în cazul fătărilor de iarnă, la aceeaşi producţie de lapte sporesc în mare măsură veniturile realizate din vînzarea laptelui, întrucît iarna acesta are un preţ mai ridicat.

Pentru a folosi însă din plin aceste avantaje gospodăriile trebuie să asigure o foarte bună hrănire a vacilor în lunile de iarnă, cu întrebuinţarea masivă a silozului. Totodată, trebuie să aibă grajduri bune şi nutreţuri suficiente şi de calitate, pentru hrănirea viţeilor sugari născuţi în acest anotimp.

In cazul gospodăriilor cu o slabă bază furajeră pe timp de iarnă şi lipsite de grajdurile necesare, fătările de iarnă nu duc la obţinerea avantajelor arătate. De aceea, în asemenea gospodării nu se recomandă practicarea fătărilor de iarnă.

Mecanizarea muncilor în fermele de vaci

Un alt element de bază pentru mărirea producţiei şi care în acelaşi timp contribuie într-o foarte mare măsură la ridicarea rentabilităţii exploatării vacilor de lapte şi la sporirea considerabilă a veniturilor realizate, îl constituie mecanizarea principalelor munci grele în exploatarea vacilor de lapte, cum sînt: adăpatul, mulsul, scoaterea gunoiului din grajd, aducerea furajelor şi altele. La gospodăriile fruntaşe introducerea adăpătorilor automate şi folosirea mulsului mecanic, au ridicat producţia de lapte cu 10—20 la sută şi în acelaşi timp au redus cu cel puţin 50 la sută nevoia de mînă de lucru.

Munca gospodăriilor agricole socialiste fruntaşe pentru perfecţionarea raselor de vaci de lapte prin aplicarea selecţiei creatoare

Aplicînd an de an şi în condiţii din ce în ce mai bune metodele amintite pînă aici, fermele de vaci de lapte ale gospodăriilor fruntaşe au reuşit să obţină producţii tot mai mari şi venituri din ce în ce mai însemnate. După cum s-a arătat, unele dintre acestea au reuşit ca în timp de 2—4 ani, pornind de la o producţie de 2.000—2.500 litri de lapte să realizeze producţii de 4.000—4.400 litri în medie pe an şi pe cap de vacă furajată.

Aceasta dovedeşte că rasele noastre de vaci nu sînt rele şi nici neproductive. Prin folosirea metodelor înaintate, experimentate şi verificate de gospodăriile fruntaşe, producţia de lapte poate fi sporită în timp de 1—2 ani cu cel puţin 50—80 la sută faţă de producţia actuală. Este vorba deci de însemnatele rezerve de producţie pe care le au vacile noastre şi pe care le putem pune în evidenţă numai prin aplicarea metodelor susmenţionate.

Totul depinde numai de noi.

Trebuie să arătăm însă că gospodăriile fruntaşe nu se opresc aici. Dacă producţiile obţinute pînă acum pot fi considerate bune, apoi în anii ce urmează asemenea producţii nu vor mai fi satisfăcătoare. Aceasta, datorită faptului că pe zi ce trece cresc cerinţele de consum ale oamenilor muncii şi paralel cu aceasta apare necesitatea reducerii neîncetate a preţului de cost al produselor, ca şi necesitatea sporirii veniturilor realizate din exploatarea vacilor de lapte. Pentru aceste motive, pe măsură ce se scoate în evidenţă capacitatea de producţie a animalelor, gospodăriile fruntaşe se preocupă în aceeaşi măsură şi de continua îmbunătăţire a însuşirilor productive ale vacilor, adică de continua perfecţionare a lor sub raportul însuşirilor productive. In acest scop ele procedează la selecţia celor mai valoroase animale, folosind pentru prăsilă numai vaci şi tauri de valoare excepţională, vaci bine dezvoltate, sănătoase, cu producţii ridicate şi care fată în fiecare an viţei sănătoşi şi viguroşi.

In ceea ce priveşte producţia de lapte, gospodăriile fruntaşe urmăresc obţinerea unei prăsile care să dea lapte mult, gras şi ieftin. In acest scop, folosesc pentru prăsilă în special vaci şi tauri ce provin din mame care întrunesc aceste condiţii.

Selecţionarea şi creşterea vacilor care dau lapte gras

Gospodăriile fruntaşe se preocupă în mod deosebit de selecţionarea şi creşterea unor vaci care dau lapte gras. Aceasta, datorită, pe de o parte, faptului că grăsimea din lapte (untul) este unul dintre cele mai valoroase alimente. Pe de altă parte, vacile care dau lapte gras sînt mai rentabile. Intr-adevăr, calculele economice arată că untul fabricat din lapte care are un procent ridicat de grăsime, costă mai puţin decît cel provenit din lapte slab. De aici munca gospodăriilor fruntaşe pentru formarea şi creşterea unor cirezi de vaci cu lapte mult şi gras. Aceasta se realizează pe de o parte prin selecţia practicată în această direcţie, iar pe de altă parte, prin asigurarea unei hrăniri şi întreţineri bune.

In acelaşi scop Institutul de cercetări zootehnice experimentează în prezent îmbunătăţirea raselor noastre de vaci pe baza încrucişării acestora cu tauri din rasa Jersey, rasă care are laptele foarte gras.

Creşterea bună a tineretului asigură succesul în munca pentru ridicarea producţiei de lapte

Din practica creşterii se cunoaşte că viţelele crescute în condiţii bune de hrănire şi întreţinere, se dezvoltă bine, sînt viguroase, iar la vîrsta adultă dau producţii mai mari decît mamele lor. De aceea, paralel cu cele arătate în capitolul dinainte, gospodăriile fruntaşe organizează şi realizează o foarte bună creştere a tineretului, fiind convinse că numai astfel pot obţine animale bine dezvoltate, sănătoase şi capabile ca printr-o hrănire şi îngrijire bună să dea producţii la fel de mari şi chiar mai mari decît mamele şi bunicile lor.

In acest scop, gospodăriile fruntaşe hrănesc viţeii de prăsilă cu furaje de cea mai bună calitate şi asigură creşterea acestora în condiţii de libertate, cît mai apropiate de condiţiile naturale ale regiunii respective. In felul acesta viţeii se călesc şi se dezvoltă bine, devenind animale sănătoase şi productive. Din viţeii crescuţi în grajduri închise fără mişcare suficientă şi fără hrănire corespunzătoare, nu se pot obţine animale sănătoase şi productive oricît de bună ar fi orginea pe care o au.

Rolul şi necesitatea evidenţelor în fermele de vaci

Pentru a putea aplica cu rezultate bune metodele înaintate, precum şi pentru ducerea planificată a muncii privind sporirea producţiei şi a efectivelor de animale, cu reducerea în acelaşi timp a preţului de cost, gospodăriile fruntaşe au organizat ţinerea unei evidenţe stricte sub toate aspectele: producţia de lapte, fătările, gonirile, creşterea viţeilor etc. Pentru aceasta folosesc carnete, registre de crescătorie şi de producţie, registrul genealogic al crescătoriei etc.

Pe de altă parte, fiecare tehnician şi muncitor (mulgător, viţelar etc.), ţine într-un carnet personal o evidenţă strictă, cu toate datele referitoare la animalele pe care le îngrijeşte. Procedînd în felul acesta, toţi lucrătorii sectorului participă la munca pentru continua ameliorare a cirezilor, prin descoperirea şi înlăturarea lipsurilor şi a greşelilor în muncă şi prin folosirea priceperii şi a experienţei tuturor muncitorilor în munca comună pentru îmbunătăţirea cirezilor de vaci de lapte ale gospodăriilor noastre.

★

Din cele arătate se desprinde clar că prin aplicarea metodelor înaintate folosite de gospodăriile fruntaşe şi verificate în producţie, orice gospodărie poate să obţină într-un timp scurt rezultate la fel de bune şi chiar mai mari. In regimul nostru de democraţie populară, aceste metode sînt astăzi la îndemîna tuturor gospodăriilor de stat şi colective; prin aplicarea şi adaptarea lor la specificul condiţiilor locale, legate de rasa crescută în gospodărie şi de cerinţele acesteia, se obţine în mod sigur şi într-un timp scurt, o considerabilă sporire şi ieftinire a producţiei, asociată cu ridicarea productivităţii muncii şi cu mărirea rentabilităţii, ceea ce în esenţă duce la îmbunătăţirea rapidă şi într-o măsură însemnată a condiţiilor de trai ale celor ce muncesc.

Despre cursanţi şi examene

Zilele trecute, pe cînd stăteam de vorbă cu secretara administrativă a S.M.T.-ului Tecuci tov. Popa Eleonora, despre problemele activităţii culturale în rîndul mecanizatorilor acestei staţiuni, cineva ne-a întrerupt convorbirea pentru a-i înmîna cîteva pagini ce urmau să fie bătute la maşină.

— Sînt listele cu calificativele pe care le-au obţinut la examen cursanţii de la învăţămîntul profesional îmi explică chiar cel ce le adusese, tovarăşul Priceputu Mihai, contabilul şef al staţiunii.

Fiindcă un asemenea „subiect" nu putea fi trecut cu vederea, am pornit să reconstitui cele mai importante momente legate de desfăşurarea acestui curs pentru ridicarea nivelului profesional.

— La noi în staţiune au participat la acest curs 136 de tractorişti, 17 şefi de brigadă, 17 pontatori-alimentatori şi 2 şefi de grupă, îmi explică tot şeful contabil. In total s-au ţinut 22 de lecţii în legătură cu întreţinerea, repararea şi exploatarea maşinilor agricole, lecţii de agrotehnică precum şi de economie şi contabilitate. Şi eu am fost unul dintre lectori şi pot spune că în acest an am obţinut cele mai bune rezultate în această activitate.

Din dorinţa de a afla şi alte păreri m-am adresat unui alt lector, inginerul Danu Mihai.

— Pentru ca să ne desfăşurăm mai organizat activitatea şi ca să dăm posibilitate cursanţilor să-şi însuşească mai bine lecţiile, am împărţit cursul în două cercuri. La lecţii au participat în medie cîte 125 de cursanţi. Cei mai mulţi dintre ei şi-au luat conştiincios notiţe şi au urmărit cu multă atenţie lecţiile. Da fapt aceştia s-au dovedit şi cei mai bine pregătiţi la sfîrşitul perioadei de şcolarizare.

— Ce anume observaţii v-au prilejuit examenul de absolvire a cursului?

La întrebarea mea răspunde de astă dată şi tovarăşul Tverdochlib Anton, directorul staţiunii.

— Cînd a dat calificativele, comisia de examinare a avut în vedere atît cunoştinţele specificului de muncă al fiecărui cursant cît şi felul cum stăpîneşte el toate celelalte probleme de agrotehnică şi contabilitate. Unii dintre cursanţi n-au crezut că vor da cu adevărat examen la sfîrşitul acestei perioade de şcolarizare. S-au gîndit probabil că nici în ceilalţi ani nu s-a făcut aşa ceva.

— Şi care au fost rezultatele? întreb eu.

După o scurtă verificare a situaţiilor tov. Danu Mihai — agronomul şef al staţiunii îmi răspunde.

— Comisia a dat 78 de calificative bine. Pe lîngă o seamă de constatări pozitive am remarcat că chiar şi cei mai buni dintre cursanţi nu s-au familiarizat cu toate amănuntele noilor maşini: cultivatoare purtate, combina C-1, semănătorile de porumb.

Am fost, poate, foarte exigenţi. Credem însă că numai în acest fel vom avea mecanizatori cît mai bine pregătiţi din punct de vedere profesional cărora să le repartizăm cu încredere maşinile.

— Aş vrea să mai dau un exemplu, intervine în discuţie directorul staţiunii, din care să înţelegeţi că exigenţa comisiei de examinare n-a avut în vedere de cît dorinţa ca să înlăture pe viitor deteriorarea sau folosirea necorespunzătoare a maşinilor şi agregatelor de către mecanizatorii cu o slabă calificare profesională sau lipsiţi de interes pentru această muncă.

Incepînd aceste cursuri profesionale noi am arătat tuturor cursanţilor că le oferim un prilej pentru ridicarea nivelului lor de cunoştinţe, pentru a fi capabili să mînuiască cu cel mai bun randament tractoare şi maşini agricole moderne. Au fost însă şi unele cazuri în care cîţiva tractorişti, cu o slabă pregătire profesională, nu au folosit în mod corespunzător acest prilej, nu şi-au îmbunătăţit pregătirea. Fiindcă nici anul trecut ei nu au dat randament în muncă, fiindcă la această examinare au luat calificativul insuficient a trebuit să le desfacem contractul de muncă pentru pregătire necorespunzătoare.

Credem că numai astfel vom trezi în rîndul mecanizatorilor noştri dorinţa de a învăţa mai mult, de a ajunge să aprofundeze, să cunoască pînă în cele mai mici amănunte maşinile şi agregatele cu care lucrează.

Asupra acestei discuţii am reflectat îndelung întrebîndu-mă: Oare a fost prea severă comisia de examinare de la S.MT. Tecuci? Nu, în nici un caz nu i se poate aduce o astfel de imputare. Ea a înţeles pe deplin importanţa acestui învăţămînt profesional şi a făcut totul pentru a-i asigura prestigiul, semnificaţia lui deosebită.

C. LUCIAN

DIN ACTIVITATEA SINDICALĂ ÎN UNITĂŢILE AGRICOLE

Toată atenţia consfătuirilor de producţie

Cu numai cîţiva ani în urmă S.M.T. Floreşti — raionul Focşani — era socotit — pe bună dreptate — una din staţiunile codaşe din regiunea Galaţi.

Cu timpul însă, lucrurile s-au schimbat în bine. Numeroşi mecanizatori din acest S.M.T. şi-au ridicat nivelul cunoştinţelor tehnice, au început să aplice metode superioare de lucru şi bineînţeles, să obţină randamente mari în muncă. Anul trecut, această staţiune care are sarcini foarte grele, deservind nu mai puţin ca 54 de gospodării colective şi 53 de întovărăşiri agricole în 3 raioane cu teren accidentat — Vrancea, Panciu şi Focşani — a realizat planul de producţie în procent de 95,4 la sută.

Cu toate că aci greutăţile întîmpinate cu deplasarea maşinilor sînt mai mari ca în alte S.M.T.-uri, s-ar fi putut îndeplini şi chiar depăşi planul anual de producţie.

Ce ar fi fost necesar pentru aceasta? O mai bună organizare a muncii. Dar cum se poate îmbunătăţi procesul de producţie, cum pot fi sezisate lipsurile existente la unele brigăzi?

Practica lucrului a demonstrat că numai organizînd cu regularitate consfătuiri de producţie este posibil să fie luate operativ măsuri pentru înlăturarea deficienţelor ca şi pentru popularizarea metodelor bune de muncă.

In anul 1959, la S.M.T. Floreşti, consfătuirile de producţie pe grupe sindicale, în cadrul brigăzilor s-au ţinut însă foarte rar. Analiza muncii s-a făcut numai cu ocazia întrunirii şefilor de brigăzi şi pontatorilor alimentatori, la sediul staţiunii, cînd se aduceau şi situaţiile privitoare la volumul lucrărilor executate. Cu acest prilej îndeosebi, s-au făcut cunoscute rezultatele întrecerii socialiste, căreia într-adevăr i s-a acordat mai multă atenţie.

— Comitetul sindicatului nostru — mi-a spus tov. Dumitriu Mihai, directorul staţiunii şi deputat în Marea Adunare Naţională, a acordat atenţie organizării şi bunei desfăşurări a întrecerii socialiste între brigăzi şi tractorişti, popularizînd rezultatele.

Ca urmare, a crescut productivitatea muncii şi a fost redus cu peste 20 de lei preţul de cost al hantrului. Brigada a 8-a condusă de tov. Pascaru Aurel, de pildă, a realizat în 1959, 2 planuri anuale de producţie.

Pentru ca întrecerea socialistă să fie şi mai vie, comitetul sindicatului a folosit — în afară de popularizarea fruntaşilor şi a metodelor lor — şi alte forme de stimulare. Astfel brigăzilor fruntaşe conduse de tov. Dionisie Mihai şi Gociman Grigore care au lucrat în comunele Viile Noi şi Făurei, li s-au repartizat aparate de radio cu baterie şi patefoane cu cîte 20—25 de plăci. Unor mecanizatori fruntaşi ca Pascaru Aurel şi Gătej Gheorghe li s-au dat ca premii ceasuri de mînă.

Toate cele arătate de tov. Dumitriu sînt lucruri bune.

Trebuie arătat însă că rezultatele muncii ar fi fost şi mai bune dacă, pe lîngă întrecerea socialistă, comitetul sindicatului ar fi organzat cu regularitate consfătuiri de producţie la brigăzi popularizînd şi cu această ocazie metodele bune de muncă, experienţa înaintată a fruntaşilor în producţie. Intrecerea individuală şi pe brigăzi, bazată pe angajamente concrete legate de planul fiecărei campanii agricole, ar fi putut fi mult lărgită, dacă la consfătuirile de producţie ale brigăzilor codaşe ţinute la locul de muncă, ar fi fost invitaţi fruntaşii brigăzilor cu cele mai bune rezultate pentru a-şi arăta metodele de lucru atît în ce priveşte întreţinerea utilajului cît şi exploatarea lui în brazdă.

— In prezent mi-a spus tov. Radu Gh., preşedintele noului comitet al sindicatului din staţiune, noi acordăm atenţia cuvenită consfătuirilor de producţie.

Rezultatele muncii vor fi analizate decadal, în primul rînd în cadrul consfătuirilor de producţie pe grupe sindicale şi numai apoi pe staţiune. In planul de muncă al comitetului sindicatului s-a prevăzut ca la fiecare consfătuire de producţie ţinută la brigăzi să ia parte şi cîte un membru al comitetului. La consfătuiri va participa şi cîte un tovarăş din conducerea staţiunii. După fiecare decadă, comitetul sindicatului va analiza propunerile făcute în consfătuirile de producţie şi împreună cu conducerea staţiunii va lua măsurile corespunzătoare în vederea îmbunătăţirii muncii.

Dacă prevederile din planul comitetului sindicatului vor fi traduse în viaţă, anul acesta mecanizatorii de la S.M.T. Floreşti vor reuşi cu siguranţă nu numai să îndeplinească dar să şi depăşească planul anual de 82.430 de hantri. Totodată vor putea să reducă cheltuielile de producţie cu 584.085 de lei — cum s-au angajat — micşorînd cu un cît mai însemnat procent preţul de cost al hantrului.

AL. RAICU

De pe lotul demonstrativ în cultura mare

SPRE TOT MAI MULT...

Gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din Oprișănești, este cunoscută ca una dintre unitățile agricole cooperatiste fruntașe din raionul Filimon Sîrbu. Nu odată s-au spus vorbe de laudă despre hărnicia membrilor săi, despre rîvna cu care ei luptă pentru a smulge țarinei roade tot mai îmbelșugate. In anul trecut, bunăoară, cu toate condițiile nu prea prielnice de climă, gospodăria a izbutit să obțină în medie la ha peste 1.400 kg grîu, 3.500 kg porumb boabe, 1.700 kg floarea-soarelui și aproape 35.000 kg sfeclă de zahăr. Și, dacă ne gîndim că suprafețele cultivate cu fiecare din aceste plante au fost de 50—320 ha apoi trebuie să ne dăm seama că s-au cules recolte, nu șagă. Cu toate acestea, colectiviștii din Oprișănești, nu sînt încă mulțumiți cu rezultatele dobîndite.

— Avem pămînturi bune, statul ne pune la dispoziție mașini, tractoare și îngrășăminte; ce ne mai trebuie? Putere și dragoste de muncă avem destulă, spunea mai zilele trecute colectivistul Grigore Trufaș. Loturile demonstrative organizate în anul trecut ne-au arătat clar că putem obține destul de ușor nu 3.500 kg. ci peste 5.000 kg. de porumb boabe la ha., nu 35.000 de kg. de sfeclă la ha. ci peste 50.000. Trebuie să mergem tot spre mai mult, le spunea el colectiviștilor cu care ședea de vorbă.

Grigore Trufaș, ca și Radu Oprișan, Gheorghe Matei și alți cîțiva, sînt dintre acei colectiviști care, însetați de cît mai multe cunoștințe, s-au adunat în jurul tînărului Danielescu Marcel, inginerul gospodăriei, lucrînd trup și suflet pentru organizarea și buna întreținere a loturilor demonstrative. Munca nu le-a fost în zadar. Rezultatele bune obținute pe aceste loturi le-a întărit convingerea că gospodăria lor poate să obțină producții din ce în ce mai mari, că viața lor poate deveni astfel zi de zi mai îmbelșugată, mai frumoasă. Și ce se cere pentru obținerea de recolte bogate? Lucruri nu chiar atît de greu de înfăptuit. Iată, de pildă, cum au lucrat colectiviștii de aici în anul trecut la cultura porumbului pe lotul demonstrativ de 1 ha.

Au semănat la jumătatea lunii aprilie porumb dublu hibrid KS5, într-un teren arat adînc din toamnă (avînd ca plantă premergătoare grîul de toamnă), boronit și discuit de două ori în primăvară și îngrășat înainte de prima cultivație cu 300 kg îngrășăminte chimice. De asemenea, sămînța a fost tratată cu îngrășăminte bacteriene. Insămînțatul s-a făcut cu semănătoarea „Victoria", la 8 cm adîncime, la distanță de 90 cm între rînduri, dîndu-se 16 kg sămînță la ha. Imediat după răsărire s-a executat o prașilă superficială cu sapa rotativă, iar apoi ca lucrări de întreținere s-au aplicat 4 prașile și polenizarea artificială suplimentară. Bineînțeles, că la prașile s-a avut grijă să se asigure o densitate corespunzătoare de plante la ha. Rezultatul: față de cultura mare (gospodăria a cultivat 313 ha cu porumb) — unde nu s-a făcut îngrășarea și polenizarea suplimentară și s-a dat o prașilă mai puțin — pe lotul demonstrativ s-au obținut cu 2.000 kg boabe mai mult la ha. Rezultate asemănătoare au fost obținute pe loturile demonstrative și la culturile de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, unde diferența de producție față de cultura mare a fost de 450 kg și respectiv 17.000 kg la hectar.

Așa stînd lucrurile, nu e de mirare că în prezent colectiviștii luptă pentru a aplica în cultura mare metodele agrotehnice folosite în anul trecut pe loturile demonstrative. In acest an, colectiviștii vor folosi mai multe îngrășăminte, vor executa într-o și mai mare măsură polenizarea artificială suplimentară la porumb și floarea-soarelui, vor prăși culturile de cel puțin 4 ori etc. Fără îndoială că lucrînd în felul acesta ei vor păși — așa cum spunea Grigore Trufaș — spre tot mai mult, spre tot mai bine.

V. POMPILIU

Cifre și FAPTE

● Pînă acum cîteva zile colectiviștii din comuna Isbiceni, regiunea Craiova, au amenajat suprafața de 56 hectare destinată pentru cultura irigată a sfeclei de zahăr și florii-soarelui.

● **Grădina de legume a gospodăriei colective din comuna Borș, regiunea Oradea, a adus anul trecut un venit de 654.000 lei, ceea ce înseamnă un procent de 27 la sută din veniturile gospodăriei. Suprafața grădinei de legume a fost anul trecut de 3,1 la sută din cea a gospodăriei.**

● Pentru ca în acest an recolta de fructe să fie cît mai bogată, colectiviștii și întovărășiții din comunele regiunii Stalin, au efectuat stropiri împotriva dăunătorilor la un număr de aproape 500.000 pomi fructiferi.

● **Cunoscînd foloasele creșterii păsărilor, colectiviștii din comuna Topologu, raionul Hîrșova, vor crește în acest an cel puțin 8.000 pui de găină.**

● Pentru dezvoltarea sectorului zootehnic, gospodăriile colective din raionul Huși au cumpărat de la începutul acestui an 421 vaci de lapte, 3.457 oi și un însemnat număr de scroafe.

● **Membrii gospodăriei colective din Coșmani, raionul Tg. Neamț, s-au angajat printre altele, să obțină în acest an peste prevederile planului de producție cîte 200 kg. grîu, 300 kg. porumb, 100 kg. floarea-soarelui, 2.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar.**

● Convinși de însemnătatea gunoiului de grajd în obținerea de recolte sporite, membrii celor 10 gospodării colective din raionul Brad, regiunea Hunedoara, au transportat la cîmp în numai cîteva zile circa 6.000 tone din acest îngrășămînt.

Brigadierul zootehnic Savu Cornel de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Laslea, regiunea Stalin, ajutat de colectiviștii Cucu Nicolae și Crăciun Maxim făcînd crotalierea viteilor.

Foto: M. IVANCIU

Se dezvoltă sectorul zootehnic

In ultimul timp s-a dezvoltat mult sectorul zootehnic al gospodăriei agricole de stat Barboși, regiunea Galați. Au fost ridicate numeroase construcții pentru acest sector. In fotografie: două din grajdurile nou construite.

Foto: AGERPRES

CURĂȚĂ PĂȘUNEA

Se știe că pentru a avea o pășune bună și consistentă pe timpul verii aceasta trebuie curățată și îngrijită la vreme. Țăranii muncitori din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, dovedesc multă preocupare în această privință. Și în anul acesta ei au ieșit cu toții la curățitul pășunii. Chiar din prima zi de lucru s-au obținut rezultate frumoase. Astfel, în satul Valea Mare, sub supravegherea deputatului Alexandru Bacoș a fost curățată de mărăcini, arbuști și spini o suprafață de 5 ha.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

36.000 kg sfeclă de zahăr la ha

Anul trecut gospodăria colectivă din Neudorf, regiunea Timișoara, a obținut la cultura sfeclei de zahăr o producție medie de 36.000 kg. la hectar de pe o suprafață de 85 ha.; de pe unele parcele recolta a fost de peste 50.000 kg. la hectar.

Cum au lucrat colectiviștii din această gospodărie pentru a obține asemenea recolte?

Culturii sfeclei de zahăr i-a fost destinat un teren luto-argilos cu apă freatică pînă la 2 m. adîncime, bogat în substanțe nutritive; plante premergătoare au fost păioasele și leguminoasele. Terenul a fost arat adînc din toamnă cu plugul tras de tractor. O dată cu arătura s-a încorporat sub brazdă cantitatea de 30 tone gunoi la hectar și cantități însemnate de îngrășăminte chimice la hectar. Primăvara, cu vreo două săptămîni înainte de semănat, ogorul destinat sfeclei de zahăr a fost grăpat. Aceasta a ajutat să se spargă scoarța formată la suprafața pămîntului și a împiedicat evaporarea apei. Inainte de semănat, ogorul a fost lucrat cu cultivatorul la o adîncime de 10 cm.

La semănat au fost folosite semințe de soi, de mare productivitate, recomandate pentru zona respectivă. Semănatul a fost făcut cu mașina, în prima decadă a lunii aprilie.

Semințele au fost îngropate la 3—4 cm. adîncime, folosindu-se 25 kg. sămînță la hectar. Imediat după semănat s-a efectuat un tăvălugit ușor.

Nu după multă vreme, sfecla de zahăr a răsărit. Incă la apariția primelor două frunze adevărate, colectiviștii au început întreținerea culturilor. O dată cu prima prașilă, au fost administrate și îngrășăminte chimice. Cînd plantele au avut 3—4 frunze s-a făcut răritul, lucrare apreciată de către colectiviști ca foarte importantă, deoarece întîrzierea și neatenția în efectuarea ei duce la mari pierderi. Terenul fiind bine îngrășat, au fost lăsate cîte 10 plante la m.p. Acolo unde au fost goluri, colectiviștii le-au completat cu multă atenție. Ei au folosit pentru aceasta plante viguroase înlăturate la rărit.

Prașilele au fost făcute ori de cîte ori a fost nevoie.

In timpul vegetației pe terenul unde sfecla de zahăr era mai slabă, s-au dat din nou îngrășăminte chimice; dăunătorii au fost combătuți prin prăfuiri cu insecticide.

Din experiența colectiviștilor din Neudorf raionul Lipova

Prin aplicarea acestor măsuri agrotehnice, s-a asigurat o creștere uniformă și viguroasă a plantelor.

Recoltatul s-a făcut cînd frunzele aveau culoarea gălbuie-verzuie și cînd analizele de laborator au arătat cel mai mare procent de zahăr în sfeclă.

Un rol de seamă în stimularea interesului colectiviștilor de a munci în așa fel încît să obțină producții cît mai mari la hectar l-a avut aplicarea retribuției și după producția obținută. Pentru aceasta suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr, a fost repartizată, în cadrul brigăzilor, pe echipe și pe oameni. S-a asigurat astfel efectuarea unor lucrări de cît mai bună calitate.

Desigur recolta putea fi și mai mare, dacă se evitau unele greșeli. In toamna precedentă ar fi trebuit să se are terenul mai adînc. De asemenea, semănatul trebuia făcut cu 4—5 zile mai devreme. Un spor însemnat de recoltă ar fi adus desigur și folosirea seminței iarovizate sau tratarea acesteia cu îngrășăminte bacteriene.

Cu toate acestea, experiența anului trecut a demonstrat colectiviștilor din Neudorf că au posibilități mari pentru a obține producții sporite de sfeclă de zahăr la ha. Cultura sfeclei de zahăr a adus anul trecut gospodăriei colective un venit de 1.000.000 lei, însemnate cantități de zahăr fiind împărțite colectiviștilor la ziua-muncă.

Stimulați de acest lucru și pe baza experienței cîștigate colectiviștii au hotărît ca în acest an să mărească suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr. De asemenea în adunarea generală în care s-a aprobat planul de producție pentru 1960 s-au discutat și măsurile pentru obținerea în acest an a unei producții de sfeclă de zahăr mai mare decît în anul trecut (circa 40.000 kg la ha.). Cunoștințele căpătate în practică și completate la învățămîntul agrozootehnic de masă unde s-a dezbătut pe larg agrotehnica acestei culturi, îi vor ajuta desigur pe colectiviști să-și atingă țelul propus. Ei și-au propus totodată să însilozeze coletele de la sfecla de zahăr, asigurînd astfel și un nutreț bun pentru hrana animalelor.

Ing. L. MOLDOVAN

Un milion lei venituri din contractări

An de an gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Cozmești, raionul Tecuci, s-a întărit și dezvoltat datorită recoltelor bogate pe care le-a obținut la hectar și a producțiilor pe care le-a realizat în sectorul zootehnic, valorificate pe bază de contract.

Anul acesta cu prilejul discutării planului de producție în cadrul adunării generale, membrii gospodăriei colective din această comună, au hotărît să sporească față de anul trecut cantitățile de cereale, fructe, struguri și produse animaliere, contractate cu statul. Astfel, gospodăria va vinde statului pe bază de contract și achiziții 27.000 kg de grîu, 35.000 kg de porumb, 51.000 kg floarea soarelui, 336.000 kg sfeclă de zahăr, 197.000 kg de struguri, 29.000 l. vin, 38.000 litri lapte, 3.000 kg brînză, 1.282 kg lînă. 100 porci îngrășați în greutate medie de 100 kg fiecare, însemnate cantități de roșii, ardei, fasole păstăi, mazăre păstăi, varză etc.

Ca urmare, veniturile bănești ale colectiviștilor în urma valorificării acestor produse, vor ajunge la suma de 1.000.000 lei.

Nici o gospodărie de stat fără beneficii

REALIZĂRILE DE PÎNĂ ACUM — PUNCT DE PLECARE PENTRU NOI SUCCESE

Anul trecut, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Cipău, regiunea Cluj, au scos pentru totdeauna din vocabularul lor cuvîntul „nerentabilitate". Bilanțul activității gospodăriei s-a încheiat cu un beneficiu de 1.031.000 lei, adică cu 296.000 de lei mai mult decît era planificat.

Impreună cu organizatorul de partid răsfoiesc registre și situații și ne oprim la ultimii doi ani: 1958 și 1959. Fiecare își are istoria sa. Deosebirea în ceea ce privește rezultatele muncii sînt foarte grăitoare, iar diferența între prețul de cost realizat o victorie netă. „Poate cîndva rezultatele anului 1958 vor servi ca piese de muzeu". spun astăzi unii zîmbind (vedeți tabelul).

CULTURA	PREȚUL DE COST PER TONĂ ÎN LEI 1958	PREȚUL DE COST PER TONĂ ÎN LEI 1959	
	REALIZAT	PLANIFICAT	REALIZAT
GRÎU DE TOAMNĂ	1 112	458	416
ORZ DE TOAMNĂ	590	375	282
SFECLA DE ZAHĂR	-	240	124

Anul trecut, prețul de cost al produselor vegetale a fost redus cu 60 la sută față de cel realizat în 1958. **De notat însă că la un preț de cost redus cu 60 la sută valoarea producției globale a gospodăriei a fost cu 45 la sută mai mare ca în 1958.**

Să vedem acum învățămintele ce pot și trebuie să fie trase din rezultatele amintite. Am întîlnit la G.A.S.-Cipău dorința spre continuă schimbare, dorința de a supune natura. Implinirea acestei dorințe se vede în rezultatele obținute. La secția Cipău s-au obținut în medie, pe o parcelă, aproape 3.800 de kg. de grîu de toamnă la hectar, iar tarlaua cu grîu de la secția Sînpaul a dat 3.077 de kg. la hectar. Orzul de toamnă a dat și el peste 3.000 de kg. în medie la hectar pe o suprafață de 167 de hectare. Cum? Prin aplicarea unei agrotehnici raționale și diferențiate. Aceasta înseamnă semănat făcut în epoca optimă, îngrășare suplimentară, recoltare mecanizată și în timpul cel mai nimerit, precum și alte lucrări agrotehnice. Aplicarea întregului complex de reguli agrotehnice, iată deci prima învățătură.

Ar fi nedrept însă să nu pomenim și de producția de 3.111 kg. de porumb boabe la hectar, obținută de secția Cipău pe 42 de ha. După cum nu poate fi trecut cu vederea necazul lucrătorilor și tehnicienilor, mai ales al celor fruntași — și de aici a doua învățătură — că pe gospodărie producția de porumb este sub nivelul posibilităților fiindcă nu peste tot s-a respectat integral agrotehnica cerută de cultura porumbului.

„Producție mare, cost mic", aceasta a fost lozinca după care s-au călăuzit muncitorii G.A.S.-Cipău. Anul trecut ei au redus prețul de cost al unei tone de grîu cu 42 de lei sub plan. „E bine, dar se poate și mai bine", precizează organizatorul de partid. La orzul de toamnă prețul de cost a fost redus și mai mult. Cu 93 de lei la tonă. La sfecla de zahăr cu 116 lei. Și aici organizatorul face aceeași remarcă. Sporirea în continuare a producției medii la hectar și reducerea cheltuielilor pe unitatea de produs, iată cuvîntul de ordine. Măsuri? Mecanizarea principalelor lucrări, irigarea unor suprafețe destinate culturilor de porumb și sfeclă de zahăr. De ce să nu se folosească apa Mureșului!

★

In cotețe și ocoale stau „încartiruiți" după rasă și greutate peste 4.800 de porci. Anul trecut gospodăria avea sarcina să livreze statului 1.030 de tone de carne de porc și a realizat 1.100, deci cu 70 de tone mai mult. Beneficiul din îngrășarea porcilor a fost planificat la 430.000 lei.

...Cind inginerul zootehnist Ion Silaghi a luat în primire crescătoria (asta s-a întîmplat cu un an in urmă), i s-a pus pe umeri o sarcină grea căreia el nu prea credea că o să-i poată face față. A fost nevoie de multe încurajări din partea organizatorului de partid. Astăzi, după rezultatele foarte bune dobîndite, nici mai mult nici mai puțin decît 811.000 de lei beneficii, aproape dublu față de plan, și cu 251.000 mai mult decît prevedeau planul și angajamentele luate.

Silaghi spune în glumă: „Peste cîțiva ani o să devin un porcar desăvîrșit", după care ține neapărat să precizeze că-i este atît de dragă profesia încît pentru nimic în lume nu s-ar despărți de ea. Am întîlnit la tînărul candidat de partid Ion Silaghi dragostea, mare dragoste de muncă. Acest om modest, pe care nu-l poți face nici în ruptul capului să vorbească despre el e un neobosit căutător al noului, un excelent educator al oamenilor cu care muncește. Ion Silaghi îmi vorbește cu însuflețire despre îngrijitorul Francisc Cimpeanu, care anul trecut a dobîndit 3.000 de kg. de carne peste plan, economisind peste 7.000 de unități nutritive, despre Nicolae Seulean, despre Mașca Ioan și Toader Popa și despre toți ceilalți fruntași.

Vreau să aflu cum s-a reușit reducerea prețului de cost al cărnii cu 30 la sută. Adresez întrebarea inginerului și-mi răspunde unul dintre îngrijitori. „Prin rații complete, dar întocmite în așa fel ca să nu fie costisitoare. In afară de porumb, tărîțe și șroturi, porcii au primit în rație borhot uscat, masă verde, porumb siloz, deșeuri de la abatoare, lăptării și mori, săruri etc. Prin creșterea indicilor de îngrășare au redus ciclul de îngrășare de la 150 la 135 de zile.

★

Cînd în 1958 prețul de cost al unui litru de lapte a fost de 1,42 lei, s-a considerat că el este oarecum acceptabil. Se ținea seama de anumite greutăți. Anul trecut prețul de cost al unui litru de lapte a scăzut la 1,19 lei. A fost deci cu 12 la sută mai mic. Cu toate acestea — să nu-i fie nimănui de mirare — cei de la G.A.S.-Cipău nu-l mai consideră acceptabil. Indicațiile plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Conferința organizației regionale de partid Cluj au creat în rîndul muncitorilor și tehnicienilor gospodăriei de stat Cipău o mișcare de masă pentru eliminarea tuturor cauzelor ce împiedică creșterea rentabilității gospodăriei. In cursul acestui an ferma de vaci a gospodăriei va crește cu 170 capete și va ajunge la un efectiv de 245 de capete. Porumbul siloz va deveni, spre deosebire de anii trecuți, nutrețul de bază pentru furajarea vacilor de lapte

Se va introduce mica mecanizare la majoritatea fermelor și mai ales se va pune capăt îngrijirii necorespunzătoare a vacilor, cît și a scroafelor gestante și a purceilor după naștere, fapt ce a dus în 1959 la urcarea prețului de cost al unui purcel. Aceste măsuri cît și celelalte care se vor mai lua vor face ca în cursul acestui an productivitatea muncii in sectorul zootehnic să crească, față de anul trecut, cu aproximativ 10 la sută, iar prețul de cost al produselor să fie redus cu 15 pînă la 20 la sută. Indici calitativi asemănători va obține și sectorul vegetal.

CLEMENT MUNTEANU

EXTIND SUPRAFAȚA IRIGATĂ

Pentru o producție de 12.000 kg porumb la ha

Președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Scorțaru Nou, raionul Brăila, tov. Sandu Vlaicu, primise ca sarcină din partea biroului organizației de partid să studieze posibilitatea redării agriculturii a orezăriei vechi și a însămînțării ei cu porumb. Insoțit de mai mulți colectiviști, Vlaicu s-a dus la fața locului. Ajuns, dădu amarnic din cap. Pipirigul, costreiul, stuful și alte buruieni de baltă infestaseră puternic fosta orezărie lăsată la voia întîmplării. De ani de zile pămîntul acesta nu mai producea nimic. Numai ca să ari și să treci la însămînțat fără să aplici măsuri corespunzătoare agrotehnice specifice de combatere a buruienilor, înseamnă doar să te afli în treabă, gîndi Vlaicu. Cineva îl strigă:

— Să ne-ntoarcem tovarășe președinte. Ne batem capul în zadar cu orezăria. De aici nici sămînța n-o scoatem.

Vlaicu rămase cîteva minute dus pe gînduri, apoi zise:

— Aici se află o adevărată comoară. Să nu luăm măsuri pripite. Doar avem o sarcină de îndeplinit și nu trebuie să batem în retragere.

— Are dreptate tovarășul președinte, spuse un colectivist mai vîrstnic. Stă în puterea noastră să facem acest teren să producă în locul buruienilor mari cantități de porumb.

Fruntea președintelui prinse a se descreți. Privea undeva departe, peste covorul înalt al ierburilor de baltă. Prin minte îi treceau metodele care urmau să fie aplicate pentru combaterea buruienilor de baltă despre care învățase la cursul agrozootehnic de masă.

Trecuseră cîteva zile. In fața adunării generale a organizației de partid președintele colectivei prezentase un scurt raport al consiliului de conducere despre redarea în producție a vechii orezării. Mulți membri de partid printre care și Nicolae C. Bratu, Sandu R. Vlaicu și alții au susținut părerea că orezăria veche poate aduce mari venituri gospodăriei. Ei au propus, totodată, adunării generale a organizației de partid să acorde un sprijin politic concret și permanent consiliului de conducere în această muncă. Comuniștii votaseră în unanimitate hotărîrea de a mobiliza pe toți colectiviștii la acțiunea patriotică de a reda producției cele aproape 80 ha. orezărie veche în cel mai scurt timp. Ca unul, toți colectiviștii au pornit la acțiune cu toate forțele. In frunte se aflau membrii și candidații de partid al căror exemplu viu era urmat de masa mare de bărbați și femei. La puțin timp după nivelatul terenului și astupatul canalelor mecanizatorii de la S.M.T. Romanu răsturnau cu tractoarele brazdă după brazdă. Se începuse și acțiunea de ridicare a fertilității solelor slab productive. Cu atelajele proprii colectiviștii au transportat sute de tone de gunoi de grajd. In cîteva zile ca rezultat al muncii politice desfășurate de organizația de partid au fost încorporate în sol pe o suprafață de 22 ha. cîte 30—40 tone gunoi de grajd la hectar, s-au construit canalele de irigații pe întreaga suprafață de orezărie veche. Apoi, pînă la însămînțarea porumbului au fost executate mai multe lucrări de combatere a buruienilor de baltă și pentru menținerea apei în sol. Cu simț de răspundere a fost organizată acțiunea de însămînțare a porumbului. Cei mai buni colectiviști cu o bogată experiență au fost numiți minuitori de agregate pe semănători. Insămînțatul porumbului s-a efectuat cu semănători mecanice în rînduri perfect drepte pentru a da posibilitatea executării lucrărilor de întreținere pe cale mecanică. Imediat după răsărire cînd plantele aveau 2—4 frunze colectiviștii au dat o grapă pentru distrugerea crustei formată la suprafața solului. In urma acestor lucrări porumbul creștea ca din apă. Cele 3 prașile mecanice date între rînduri și completate manual pe rînd au fost efectuate la timp. Un mare accent a fost pus pe asigurarea densității plantelor pe unitatea de suprafață, cîte 28.000—30.000 fire la hectar. Ori de cîte ori a fost nevoie și în condiții agrotehnice corespunzătoare a fost făcut irigatul. Activitatea neîntreruptă dusă pentru o creștere rapidă a producției de porumb la hectar n-a întîrziat să-și arate roadele. De pe suprafața de 22 ha. teren colectiviștii au obținut o producție nemaiîntîlnită în trecut prin partea locului, peste 10.000 kg. porumb știuleți la hectar. Apoi de pe întreaga suprafață de 80 ha. teren irigat a scos cîte 6.000—8.000 kg. porumb știuleți la hectar, adică de aproape 3 ori mai mult decît cel neirigat. Rezultatele verificate în practică le-a arătat cît de inepuizabile sînt rezervele interne, ce mare importanță reprezintă extinderea culturilor irigate în creșterea producției agricole la hectar.

Sarcinile trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959 au dat un nou și puternic imbold colectiviștilor din Scorțaru Nou în lupta pentru dezvoltarea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective. Pe lîngă o serie de măsuri privind creșterea producției agricole la hectar ei au hotărît să mărească suprafața de porumb irigat de la 80 la 180 ha. de pe care să obțină o producție medie de 12.000 kg. porumb la ha. Totodată pentru a asigura animalelor o hrană abundentă și bună, ei vor cultiva 100 ha. cu porumb pentru siloz din care 40 ha. vor fi irigate.

ANA GHEORGHE

Colectiviștii la lucru

Pe lîngă celelalte ramuri de producție membrii gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din comuna Vidra, raionul Vidra, acordă o deosebită atenție cultivării legumelor și zarzavaturilor.

Astfel, ei au hotărît ca, în acest an, să mărească suprafața de grădină de la 10 ha cît au avut anul trecut la 16 ha, propunîndu-și să planteze 2 ha cu roșii timpurii, 3 ha cu varză de toamnă și timpurie, 3 ha cu ceapă, 4 ha cu cartofi timpurii și să însămînțeze 2 ha cu fasole pentru păstăi, 1 ha cu dovlecei, ardei, țelină, castraveți, praz, etc.

Folosindu-se de timpul prielnic harnicii colectiviști din brigada legumicolă au și început lucrul. Astfel ei au plantat 2,50 ha cu arpagic, 2,28 ha cu cartofi timpurii și au repicat peste 10.000 răsaduri de roșii. In timpul ploios colectiviștii au lucrat la confecționarea aracilor. Ei au confecționat și ascuțit 25.000 araci noi și au ascuțit peste 30.000 din cei vechi. Totodată conducerea gospodăriei s-a îngrijit și de repararea și punerea în funcțiune a celor 3 motopompe.

Paralel cu lucrările din grădina de legume și zarzavaturi colectiviștii din această gospodărie au început și însămînțările în cîmp.

Pînă mai zilele trecute ei au însămînțat 3 ha cu ovăz, 16 ha cu floarea-soarelui, iar pe o suprafață de peste 40 ha, destinată sfeclei de zahăr s-a pregătit terenul pentru însămînțări.

Fructe mai multe, mai bune

La depărtare de 15 km de orașul Pitești, într-un ținut de o rară frumusețe se află așezată gospodăria de stat Clucereasa, unitate cu un sector pomicol dezvoltat. In fiecare an din livezile gospodăriei iau drumul piețelor orașelor cantități însemnate de fructe de bună calitate. Gustoasele mere Jonathan, Crețesc auriu, Pătul, prunele Tuleu gras, Gras romînesc și altele produse aici, sînt mult căutate și apreciate de iubitorii de fructe din țară.

Nu de mult am avut prilejul să vizitez această gospodărie, să stau de vorbă cu muncitorii și tehnicienii din sectorul pomicol. Am aflat cu această ocazie că în anul trecut planul de producție la fructe a fost îndeplinit, iar la prune depășit cu peste 112 la sută. La brigada de la Micești, condusă de Dumitru Ciovică, pomicultor vechi și priceput, au fost recoltate 104 kg mere și 63 kg prune de pom, în loc de 80 și respectiv 21 kg planificate.

— Cu toate că majoritatea livezilor pe rod sînt destul de bătrîne și cu goluri — îmi spune tînărul Ion Onea, inginerul șef — noi obținem cu regularitate recolte mari de fructe, datorită lucrării corespunzătoare a pămîntului și îngrijirii atente a livezilor. Multă grijă acordăm pregătirii solului și mai ales folosirii îngrășămintelor, deoarece pămîntul livezilor noastre e cam sărac în substanțe nutritive. Anul trecut, de pildă, acolo unde panta terenului a permis am executat arături în toamnă, odată cu care am încorporat 20—30 tone de gunoi de grajd, iar pe unele suprafețe cîte 200 kg superfosfat la ha. Acum în primăvară continuăm executarea arăturilor și încorporarea îngrășămintelor. In livezile așezate pe pante mai mari, executăm săpatul în jurul pomilor și aplicăm cîte 100 kg gunoi de grajd la pom. Inainte de înflorire vom mai încorpora în sol azotat de amoniu. Trebuie arătat că tot în scopul măririi fertilității solului, pe o parte din terenul livezii am semănat anul trecut lupin pe care l-am folosit ca îngrășămînt verde, îngropîndu-l sub brazdă în timpul verii.

Nu neglijăm bineînțeles, nici lucrările de igienă culturală, tăierile și mai ales combaterea bolilor și dăunătorilor.

Intr-adevăr muncitorii și tehnicienii G.A.S. Clucereasa duc luptă aprigă împotriva dușmanilor pomilor roditori. In timpul iernii au fost făcute stropiri împotriva păduchelui din San-Jose, unul din cei mai primejdioși dăunători ai pomilor. Acum se fac pregătiri pentru aplicarea tratamentelor cu Detox (emulsie D.D.T. concentrație 0,5—0,7 la sută) împotriva Anthonomusului (gărgărița florilor de măr). Stropirile vor fi începute la semnalul stațiunii experimentale pomicole I.C.H.V. Bilcești, cu care tehnicienii și inginerii gospodăriei țin o strînsă și permanentă legătură. La prun se vor aplica de asemenea stropiri cu Detox împotriva Hoplocampei (viespea cu fierăstrău). Multă atenție se va acorda combaterii rapănului și făinării, boli care în regiune produc pagube însemnate, dacă nu se iau din vreme măsuri de combatere. Impotriva rapănului se vor face stropiri cu zeamă bordeleză. La merii Jonathan, mai ales, se vor aplica stropiri cu sulf muiabil, în concentrație de 0,4 la sută împotriva făinării. Nu va fi slăbită, de asemenea, lupta împotriva San-Jose-ului, executîndu-se în timpul perioadei de vegetație stropiri cu Ecatox precum și împotriva altor dăunători primejdioși ai pomilor.

Ingrijind livezile potrivit recomandărilor științei pomicole, muncitorii și tehnicienii G.A.S. Clucereasa sînt hotărîți să dea statului și în anul acesta fructe cît mai multe și mai bune.

N. FLORIAN

In primele luni ale anului

Incă din primele luni crescătorii de animale din sectorul taurin al G.A.S. Ițcani, regiunea Suceava, și-au depășit planul la producția de lapte și sporul de creștere în greutate la tineretul taurin. Mulgătorii Gh Nichitoae și Ion Grămadă au depășit producția planificată cu 372 și, respectiv, cu 350 de litri de lapte în luna februarie.

Ingrijitorul de tineret taurin Vasile Știrbu a obținut un spor mediu zilnic de creștere în greutate de 637 de gr. la efectivul de animale îngrijit de el. Tovarășa Matilda Turinschi a depășit planul de creștere în greutate la viteii îngrijiți de ea cu 193 de kg. în luna februarie.

Lucrătorii din sectorul zootehnic sînt hotărîți să continue și să dezvolte frumoasele rezultate obținute în primele două luni ale anului.

I. BROASCA
corespondent

Sub semnul păcii şi prieteniei între popoare

Vizita lui N. S. Hruşciov în Franţa

Vizita lui N. S. Hruşciov în Franţa se apropie de sfîrşit. In ziua în care vor apare aceste rînduri, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice îşi va fi încheiat de acum călătoria prin provinciile franceze şi se va afla la castelul prezidenţial de la Rambouillet, de lîngă Paris, unde, timp de două zile, va continua tratativele cu preşedintele Republicii Franceze, De Gaulle.

Locuitorii din Arles oferă flori lui N. S. Hruşciov

Desigur, este încă prematur să se tragă concluzii amănunţite cu privire la roadele acestei vizite istorice, salutată cu atîta căldură de poporul francez şi urmărită cu un uriaş interes de oamenii iubitori de pace din întreaga lume. A devenit însă tot mai limpede, pe măsură ce N. S. Hruşciov a luat contact tot mai strîns cu poporul francez, că de pe urma acestei vizite va avea mult de cîştigat cauza păcii şi prieteniei între popoare. In Franţa a sporit numărul prietenilor păcii şi coexistenţei paşnice.

Vizita tovarăşului N. S. Hruşciov a constituit în acelaşi timp un minunat prilej pentru poporul francez de a-şi manifesta admiraţia şi respectul pentru Uniunea Sovietică, pentru succesele sale, pentru politica sa externă închinată progresului şi păcii. Nu există localitate prin care N. S. Hruşciov să fi trecut şi în care înaltul oaspete să nu fi fost primit cu căldură şi entuziasm. In regiunea Languedoc, de pildă, „ţara luminii şi a soarelui", cum numesc localnicii această regiune, zeci de mii de oameni înşiraţi de-a lungul a zeci de kilometri, de la aeroportul din Istres, la Arles şi apoi de la Nîmes pînă la Marsilia, au ieşit în întîmpinarea oaspetelui sovietic. Mulţi dintre ei au parcurs sute de kilometri, venind tocmai din masivul central al Pirineilor, din minele şi uzinele de la Clermont-Ferrand sau din mici localităţi îndepărtate.

In regiunile de sud, N. S. Hruşciov şi persoanele care-l însoţesc au vizitat între altele staţia de pompare de la Pichegu a sistemului de irigare Languedoc de Jos. Aici toţi cei din partea locului ştiu că N. S. Hruşciov se ocupă foarte mult de problemele culturii porumbului. De aceea i-au oferit în dar un coş de ştiuleţi dintr-o recoltă de 120 chintale la hectar. Oaspetele s-a bucurat şi le-a spus gazdelor că în Uniunea Sovietică, în regiunea Tarnopol, s-a obţinut o recoltă de 220 chintale la hectar. El le-a explicat în acelaşi timp cultivatorilor din Pichegu cum pot realiza în condiţiile climei de acolo chiar două recolte anual.

In unele locuri, ca, de pildă, în localităţile Nîmes şi Arles vizita lui N. S. Hruşciov s-a desfăşurat pe vreme ploioasă. Ploaia n-a împiedicat însă mii şi mii de oameni să iasă în întîmpinarea înaltului oaspete şi să-i spună din toată inima „Bun venit".

Vestitul port Marsilia, al doilea oraş francez ca mărime, a făcut, de asemenea, lui N. S. Hruşciov o primire strălucită. „Nici un alt ilustru vizitator nu a mai strîns vreodată în Marsilia atîta lume", scria corespondentul ziarului francez „Combat" în legătură cu atmosfera care domnea în acest oraş la sosirea şefului guvernului sovietic. Şi adăuga: „este vorba de un adevărat triumf al călătoriei sale în Franţa".

La Marsilia, ca şi în alte localităţi, sînt şi unii cărora nu le este pe plac primirea entuziastă pe care poporul francez o face lui N. S. Hruşciov. Printre aceştia se numără şi armatorul Jean Fraissinet, care a cerut marinarilor de pe pachebotul său „Foch" să nu ridice marele pavoaz — aşa cum au făcut toate vasele mari şi mici aflate în acest port. Marinarii au executat ordinul, dar au înălţat, în schimb, o pancartă pe care scria: „Bine ai venit, Hruşciov".

Următoarea etapă a călătoriei, după Marsilia, a fost Dijonul. Despre primirea entuziastă ce i s-a făcut aici lui N. S. Hruşciov, ziarul „Le Figaro" din Paris scria că a fost „cea mai strălucită şi mai colosală din întreaga călătorie de pînă acum". Locuitorii acestui oraş au ţinut să dea riposta cuvenită vîrfurilor ierarhiei catolice care, văzînd că nu-l pot împiedica pe eminentul luptător pentru pace, canonicul Felix Kir, primarul oraşului Dijon şi decan de vîrstă al Adunării Naţionale Franceze de a-l primi aşa cum se cuvine pe înaltul oaspete, l-au îndepărtat cu forţa din oraş. Măsura aceasta, care este condamnată cu asprime de opinia publică franceză, n-a putut împiedica însă populaţia oraşului şi pe Felix Kir ca să-şi exprime profunda simpatie pe care o nutresc faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de şeful guvernului ei. La Primăria din Dijon, adjunctul primarului, Veillet, după ce a urat oaspetelui sovietic bun sosit, a dat citire discursului pregătit de canonicul Kir, pentru a fi rostit în prezenţa lui N. S. Hruşciov.

In acest discurs, primarul oraşului aduce omagii „poporului curajos care a triumfat în faţa celor 265 de divizii germane" în oraşul Stalingrad, care „a blocat în mod definitiv pe năvălitori". Autorul discursului declară că „dacă armata rusă nu ar fi făcut pe adversar să se retragă în mod definitiv, noi francezii am fi încă sub dominaţia străină". De aceea, „în fiecare an, cu prilejul aniversării victoriei, drapelul roşu flutură alături de drapelul francez pe faţada primăriei noastre".

In discurs se spune în continuare: „Astăzi doresc să salut în persoana dv. pe unul din adversarii cei mai activi ai războiului rece, război care costă foarte scump întreaga omenire şi care nu aduce nici un avantaj nimănui... Ţin să salut activitatea dv. eliberată de formule oficiale şi mohorîte, într-un domeniu delicat poate, dar cu toate acestea eficace".

Referindu-se la înfrăţirea dintre oraşele Dijon şi Stalingrad, canonicul Kir arată în încheiere: „Aceasta este o dovadă a ceea ce dorim noi, adică înţelegerea cu poporul vostru care în multe împrejurări din trecut a dovedit Franţei stima şi simpatia sa şi de aceea oraşul Dijon vă exprimă astăzi cele mai bune urări ca să puteţi continua încă multă vreme activitatea dvs. împotriva războiului rece".

La Metz, Verdun, Reims şi Epernay, la Lille şi Rouen i s-au făcut oaspetelui sovietic primiri entuziaste. Lille, Rouen, ca şi alte oraşe vizitate sînt situate în nordul Franţei. Despre oamenii de aici se spune că sînt tăcuţi, închişi, gravi. E greu să crezi acest lucru însă dacă ţii seama de primirea cordială pe care ei au făcut-o lui N. S. Hruşciov. Şi aici, în nord, ca şi în sud, zeci de mii de oameni l-au salutat cu entuziasm pe şeful guvernului sovietic.

Milioane de francezi salută astfel cu căldură pe primul ministru al U.R.S.S., aplaudă ideile păcii şi prieteniei între popoare pe care N. S. Hruşciov le proclamă cu atîta forţă în cuvîntările sale. Este — aşa cum sublinia ziarul „L'Humanité" — un fapt de o imensă importanţă care nu poate să nu exercite o fericită înrîurire asupra tratativelor de la Rambouillet şi mîine asupra conferinţei la nivel înalt.

CONFERINŢA celor zece state pentru dezarmare

In şedinţa din săptămîna aceasta, în loc să treacă — aşa cum s-a căzut de acord în zilele precedente — la discutarea şi stabilirea măsurilor concrete ce trebuie luate în vederea efectuării dezarmării generale şi totale, delegaţii occidentali au continuat să vină cu felurite obiecţii care nu pot să ducă decît la tărăgănări şi prelungiri interminabile.

Astfel, Frederic Eaton, delegatul american, susţinînd că S.U.A. ar fi, chipurile, de acord cu o dezarmare însoţită de control, a afirmat că totuşi problema principală este... controlul. El a declarat, totodată, că într-adevăr, ideea dezarmării generale şi totale este scopul lucrărilor comitetului dar... el nu este de acord cu definiţia asupra dezarmării expusă în planul sovietic.

Răspunsul la această afirmaţie a fost promt. „Dacă nu sînteţi de acord cu definiţia noastră dar sînteţi de acord cu scopul, să redactăm împreună o definiţie comună", a spus tov. Eduard Mezincescu, şeful delegaţiei romîne. Acesta e sensul propunerilor, de a discuta principiile de bază ale unui tratat de dezarmare generală şi totală.

O afirmaţie anapoda a făcut delegatul canadian, Burns. El a spus că Comitetul celor 10 ţări pentru dezarmare nu poate discuta problemele dezarmării generale şi totale, întrucît nu are mandat pentru aceasta.

Dînd răspuns la această afirmaţie, V. A. Zorin a arătat că cea de a XIV-a Adunare Generală a O.N.U. a elaborat o rezoluţie adoptată de 82 de ţări, între care şi cele prezente la Conferinţa de la Geneva. Prin această rezoluţie, Comitetul celor zece este însărcinat să elaboreze în amănunt măsurile care să ducă, în timpul cel mai scurt, la dezarmarea generală şi totală, sub un control internaţional. Deci nu e vorba de o lipsă de mandat, ci dimpotrivă, de sarcini precise. Acesta a fost, de altfel, şi scopul creării Comitetului celor zece state: să discute şi să găsească măsurile cele mai potrivite, pentru a fi pusă în practică rezoluţia Adunării Generale O.N.U.

Declaraţii de felul celei făcute de şeful delegaţiei canadiene scot în lumină cum nu se poate mai bine scopul cu care au fost date. Pe bună dreptate a întrebat V. A. Zorin: „dacă nu aveţi mandat să discutaţi problemele dezarmării generale şi totale, ce fel de mandat aveţi?". In lipsa unui răspuns precis la această întrebare s-ar putea presupune că unii dintre occidentali au mandatul de a tărăgăna şi încurca lucrurile.

In vederea orientării negocierilor pe un făgaş mai rodnic, reprezentanţii ţărilor socialiste au prezentat conferinţei — în ziua de 30 martie — o propunere asupra felului cum trebuie discutate problemele şi căile de găsire a unor soluţii acceptabile pentru toate părţile.

Astfel, delegaţiile ţărilor socialiste au propus să se cadă de acord, în primul rînd, asupra noţiunii de dezarmare generală şi totală şi, de aci să se pornească mai departe la stabilirea şi altor acorduri.

In documentul prezentat de ei, reprezentanţii ţărilor socialiste au arătat că scopurile dezarmării generale şi totale, care vor fi garantate printr-un control internaţional efectiv, trebuie să fie următoarele:

— dizolvarea tuturor forţelor armate şi distrugerea tuturor tipurilor de armament;

— interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, încetarea producţiei tuturor acestor tipuri de arme, eliminarea lor din armamentele statelor şi lichidarea stocurilor lor;

— încetarea completă a producţiei şi lichidarea tuturor felurilor de rachete, inclusiv a rachetelor cosmice militare;

— lichidarea tuturor bazelor militare aflate pe teritorii străine, ca şi a celorlalte instalaţii de lansare a armelor rachetă;

— lichidarea producţiei de război;

— lichidarea ministerelor de război, a statelor majore, a instituţiilor şi organizaţiilor militare şi paramilitare de orice fel;

— încetarea finanţării de proiecte militare.

Potrivit propunerilor aceste măsuri ar urma să fie duse la îndeplinire în timp de 4 ani. Pentru realizarea dezarmării generale şi totale s-a arătat de asemenea, că trebuie stabilite etape precise, coordonate între ele, astfel încît să constituie un tot unitar.

Stabilirea termenelor este socotită, de asemenea, indispensabilă exercitării unui control eficace. Programul de dezarmare trebuie îndeplinit în concordanţă cu acordul. El nu poate fi suspendat dacă se ivesc situaţii neprevăzute în acord.

Declaraţia ţărilor socialiste a pus două întrebări delegaţiilor occidentale:

1) Dacă sînt de acord cu scopurile măsurilor de dezarmare preconizate, acestea să fie incluse în programul de dezarmare generală şi totală;

2) Dacă sînt de acord ca aceste măsuri să fie luate ca bază pentru elaborarea tratatului de dezarmare generală şi totală.

Şi după aceste propuneri deosebit de clare pentru oricine, menite a duce la înlăturarea definitivă a primejdiei ce apasă asupra omenirii, delegaţii occidentali au încercat să meargă tot pe calea de mai înainte, a tărăgănării şi ocolirii discutării problemei principale. Ferindu-se să spună dacă e de acord sau nu cu punctele prezentate de ţările socialiste, sau măcar să arate ce înţelege el prin dezarmare generală şi totală, delegatul italian Cavelletti a continuat să cînte cu aceeaşi veche caterincă, apărînd problema controlului fără dezarmare şi bătînd apa în piuă în legătură cu problemele tehnice legate de crearea unei organizaţii de control.

Intreaga omenire priveşte cu atenţie încordată lucrările Conferinţei pentru dezarmare de la Geneva. Popoarele vor să trăiască în linişte, fără primejdia unui cataclism atomic, provocat de experienţe nejustificate. De aceea, ele cer ţărilor participante la conferinţă să facă totul pentru a realiza dezarmarea generală şi totală.

Nădăjduim că sub presiunea opiniei publice mondiale, delegaţiile occidentale vor izbuti, în sfîrşit, să înlăture acel balast care le trag înapoi şi vor lucra hotărît pentru asigurarea păcii în lume.

Reforma agrară din Cuba

La Havana, capitala Cubei, a apărut de curînd primul număr al revistei „Inra", editată de Institutul naţional pentru reforma agrară. Revista publică printre altele, o serie de articole despre modul cum se desfăşoară reforma agrară din Cuba şi despre primii paşi făcuţi de cooperativele agricole din această ţară.

„Reforma agrară, scrie într-un articol O. P. Santoz, a fost pusă în practică cu multă impetuozitate de la bun început, exercitînd o influenţă pozitivă asupra producţiei naţionale".

In primele şase luni ale efectuării reformei agrare au fost preluate de către stat şi distribuite ţăranilor fără pămînt şi cooperativelor agricole 619 domenii, cu o suprafaţă totală de 100.000 cabalerias (1 cabaleria = 13,43 ha). Totodată au fost confiscate 300.000 cabalerias aparţinînd latifundiarilor crescători de animale.

Articolul citat mai sus subliniază în chip deosebit importanţa pe care o prezintă înfiinţarea de cooperative agricole pentru dezvoltarea economiei cubane.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Fosforiţii din Aşa

...Era clar că recoltelor de cartofi le erau insuficiente substanţele hrănitoare din sol: tulpinele erau veştede şi palide, iar tuberculii mărunţi, nedezvoltaţi.

— Fosforul e insuficient, spuneau agronomii.

— Cum să rezolvăm această problemă grea? spuneau duşi pe gînduri agricultorii başkiri. Ingrăşămintele de fosfor sînt transportate aici de departe şi costă foarte scump. Şi apoi se aduc încă în cantităţi mici, insuficiente pentru îngrăşarea întregii suprafeţe.

— N-ar fi mai bine să căutăm materie primă în localitate pentru producerea îngrăşămintelor fosfatice? se gîndeau colhoznicii din Başkiria.

Au început căutările. Şi în curînd geologii ieşiră învingători. La graniţa dintre Republica Autonomă Başkiră şi regiunea Celeabinsk (R.S.F.S.R.) în apropierea oraşului Aşa a fost descoperită o mare sursă de fosforiţi.

Experienţele făcute cu secara de toamnă, cu grîul, hrişca, cartofii şi sfecla de zahăr, au arătat că fosforiţii de Aşa sînt un îngrăşămînt fosfatic cu valoare deplină. Tratarea cu aceşti fosforiţi ridică productivitatea de pildă, la secara de toamnă, de la 3000 la 6000 kg la hectar.

Anul trecut a şi intrat în funcţie prima tranşă a construcţiei pentru zăcămîntul de fosforiţi de Aşa. Procesul muncii este mecanizat în întregime fapt care permite să se obţină îngrăşăminte la un preţ foarte mic.

Acum se construieşte a doua tranşă a minei. O dată cu punerea în funcţie a acesteia se vor prelucra anual zeci de mii de tone de pulbere fosfatică.

Harapnicul electric

In Estonia se întrebuinţează un harapnic electric pentru porci.

Acesta este format dintr-un tub cilindric de bachelită gol pe dinăuntru, avînd o lungime de 23 centimetri. Inăuntrul tubului sînt introduse 2 baterii uscate, rotunde şi două bobine. La capătul mai ridicat al tubului sînt montate 2 vergele metalice; în momentul cînd vergelele vin în contact cu pielea animalului, în bobine se produce un curent de inducţie.

Intrebuinţarea harapnicului electric a dat rezultate bune. Animalele, în special porcii, reacţionează promt la şocul inofensiv dar puternic produs de curentul electric. Cu ajutorul harapnicului electric se evită mînarea animalelor cu obiecte care le pot vătăma pielea.

Poporul frate maghiar întîmpină cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei sale — 4 aprilie — cu realizări însemnate în dezvoltarea economiei şi culturii naţionale.

Producţia industrială a depăşit de 3,5 ori nivelul anului 1938, construindu-se 100 mari întreprinderi industriale. S-au născut noi oraşe socialiste, dintre care Sztalinvaros cu 34.000 locuitori, Komlo cu 21.000 locuitori, Kazincbarcika cu 13.000 locuitori.

Poporul maghiar, cu sprijinul Uniunii Sovietice şi al ţărilor de democraţie populară a refăcut uriaşele pierderi cauzate de contrarevoluţie (22 miliarde forinţi), în timp relativ scurt şi apoi a asigurat un nou avînt în dezvoltarea economiei.

La cel de-al VII-lea Congres al P.M.S.U. (30.XI — 5.XII 1959) tovarăşul János Kádár a spus că pe baza rezultatelor obţinute în anul 1959 se poate aprecia că indicii privind producţia industrială, preţul de cost şi productivitatea muncii prevăzute pentru sfîrşitul anului 1960, se realizează cu un an mai devreme.

In anii de democraţie populară, în R.P. Ungară a înflorit cultura naţională şi a crescut considerabil nivelul de trai al populaţiei. Victoria deplină a socialismului în R.P. Ungară necesită terminarea în următorii ani a transformării socialiste a agriculturii.

In această privinţă, rezultatele obţinute în ultimul timp sînt deosebit de bune. Astfel, în perioada 1 noiembrie 1959 şi 7 februarie 1960, peste 380 de mii de ţărani muncitori au ales calea agriculturii socialiste. Numărul membrilor cooperativelor agricole de producţie s-a ridicat la 870.000 faţă de circa 170.000 cît erau la 31 decembrie 1958, iar suprafaţa pămînturilor arabile proprietate obştească la 5,2 milioane jugăre cadastrale (1 jugăr = 0,57 ha) faţă de circa 1,3 milioane la 31 decembrie 1958. In prezent, 70 la sută din suprafaţa arabilă a R.P. Ungare aparţine gospodăriilor agricole de stat şi cooperativelor agricole de producţie.

Succese însemnate obţinute în dezvoltarea agriculturii maghiare

Ing. O. FENEŞAN
director în Ministerul Agriculturii

După judeţele Györ şi Szolnok, încă din 1959, au mai fost complet cooperativizate judeţele: Fejér, Veszprém, Somogy şi Heves, în toată ţara existînd 76 plase şi peste 2.300 comune cooperativizate, ceea ce reprezintă mai mult de 70 la sută din totalitatea satelor.

O dată cu extinderea însemnată a sectorului socialist-cooperatist a avut loc şi un proces continuu de consolidare economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producţie prin dezvoltarea proprietăţii obşteşti, crearea mai multor ramuri de producţie, creşterea producţiei globale şi marfă, prin întărirea cu cadre bine pregătite a conducerii cooperativelor etc.

In anul 1959 cooperativele agricole de producţie din R.P. Ungară au obţinut în medie 1.100 kg grîu la jugăr faţă de 860 kg în gospodăriile individuale; la orzul de toamnă, producţia a fost de 1.350 kg faţă de 1.180 kg în sectorul individual, iar la porumb de 1.600 kg faţă de 1.440 kg în sectorul individual.

Producţia medie la produsele de origină animală a fost cu 35 la sută mai mare în cooperative decît în gospodăriile ţăranilor individuali. Cooperativa agricolă de producţie Táncsics din Mezőhér a obţinut 1.400 kg grîu la jugăr de pe 988 jugăre, 2170 kg orz de toamnă de pe 550 jugăre, 2250 kg porumb boabe, 15.000 kg sfeclă de zahăr; cooperativa de producţie Zalka Máté din Kunszentmárton a obţinut, de la un efectiv de peste 100 de vaci cîte 3.800 kg lapte de fiecare vacă furajată.

Producţiile mari au asigurat venituri tot mai ridicate membrilor cooperativelor agricole de producţie. In comuna cooperativizată Besnyö, de pildă, ţăranul cooperator cîştigă 2—3.000 forinţi pe lună; în comună s-au construit 310 case noi, s-a introdus lumina electrică, funcţionează o şcoală cu 10 clase avînd 24 profesori etc.

Satul maghiar se transformă şi înfloreşte pe zi ce trece.

Aceste transformări pe calea fericirii oamenilor pot fi şi mai bine apreciate dacă se are în vedere faptul că înainte de eliberarea ţării 1.400.000 familii de ţărani maghiari posedau aproape tot atîta pămînt cît 1.500 familii de prinţi, grofi şi baroni latifundiari; 780.000 de ţărani nu aveau nici pămînt, nici casă. Ba, ceva mai mult, în fiecare an se vindeau la licitaţie cîte 16.000—18.000 de gospodării ale ţăranilor muncitori îndatoraţi.

In cei peste 10 ani care au trecut de la înfiinţarea gospodăriilor agricole de stat (1949), ele au obţinut mari realizări.

Sectorul agricol de stat deţine în prezent peste 1,5 milioane jugăre de pămînt, din care peste 1 milion jugăre teren arabil, ceea ce reprezintă 13,5 la sută din teritoriul arabil al ţării.

Parcul de maşini şi tractoare a crescut şi el în mare măsură. Numărul tractoarelor a sporit în cei zece ani de peste 8 ori.

Au crescut simţitor producţiile obţinute în gospodăriile agricole de stat. In 1959, media pe republică a fost de: 1.340 kg grîu la jugăr, 1.350 kg orz de toamnă la jugăr, 1.750 kg porumb, circa 3.000 kg struguri la jugăr etc.

Producţia medie de lapte s-a ridicat la circa 3.200—3.300 litri lapte de fiecare vacă furajată, producţia de lînă la peste 4 kg de fiecare oaie, producţia de ouă la 120 bucăţi de fiecare găină ouătoare.

Gospodăriile agricole de stat dau un sprijin substanţial pentru ridicarea nivelului tehnic al întregii agriculturi, prin cantităţile însemnate de sămînţă selecţionată, material săditor pomi-viticol, animale de rasă etc. precum şi prin faptul că ele reprezintă un model de gospodărire socialistă.

La obţinerea unor producţii sporite la principalele plante de cultură a contribuit în mare măsură dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii. In această privinţă sînt concludente următoarele date: parcul de tractoare a fost în 1959 de 31.000 bucăţi, faţă de 7.000 înainte de eliberare. Consumul de îngrăşăminte minerale pe jugărul de teren arabil a sporit în aceeaşi perioadă de la 13,5 kg. la 77 kg.

O contribuţie însemnată la dezvoltarea agriculturii au dat şi oamenii de ştiinţă.

In prezent în R.P. Ungară activează 29 institute de cercetări ştiinţifice agricole. De un renume bine meritat se bucură în multe ţări, ca de altfel şi în ţara noastră, Institutul de cercetări agricole de la Mártonvásár. Acest institut a creat pînă acum 5 hibrizi dubli de porumb, care depăşesc cu 20—25 la sută producţia soiurilor raionate de porumb.

Realizări demne de a fi menţionate s-au obţinut şi în pregătirea cadrelor de specialitate. In Ungaria hortistă, într-o perioadă de 14 ani au fost pregătite numai 3.550 cadre cu calificare superioară din care doar 2,8 la sută fii de muncitori şi ţărani muncitori. In anii democraţiei populare, într-o perioadă egală, 8.200 tineri, fii ai oamenilor muncii, au obţinut diplomele institutelor agricole superioare. In cele 37 şcoli medii se pregătesc anual circa 5.000 de tineri, iar în cele inferioare şi cele profesionale învaţă zeci de mii de lucrători din gospodării agricole de stat, membri ai cooperativelor agricole de producţie şi alţii.

Rezultatele obţinute pînă acum creează o bază puternică pentru realizarea de noi succese în întreaga economie naţională a R.P. Ungare.

Directivele celui de-al VII-lea Congres al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar prevăd pentru perioada 1961—1965 o sporire a producţiei industriale de 65—70 la sută, iar a producţiei agricole de 30—32 la sută. In aceeaşi perioadă, venitul naţional va creşte cu cel puţin 50 la sută.

In agricultură sporul de producţie va fi asigurat în primul rînd prin intensificarea mecanizării (in 1965, parcul de tractoare va fi de 62—63.000 bucăţi, adică 1 tractor fizic la 150 jugăre, faţă de circa 340 jugăre în 1958). In 1965 cantitatea de îngrăşăminte chimice va creşte de 3 ori faţă de 1958, ajungînd la circa 150 kg la jugăr. Suprafaţa irigată va creşte de la 150.000 jugăre la aproximativ 360.000 jugăre; încă înainte de 1965, aproape întreaga suprafaţă destinată culturii porumbului va fi însămînţată cu hibrizi dubli de porumb; se va extinde folosirea ierbicidelor; se vor executa lucrări de amelioraţii pe aproximativ 600.000 jugăre etc.

Se va acorda o atenţie mare şi creşterii animalelor, îndeosebi folosirii unor rase de taurine, porcine şi păsări de înaltă productivitate.

Muncind cu avînt, poporul frate maghiar, sub conducerea partidului său, întîmpină aniversarea a 15 ani de la eliberarea lui de sub dominaţia fasciştilor de către Armata Sovietică, cu noi şi importante succese în construirea socialismului.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".